

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ
إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ
(سورة البقرة: 283)

ଅନୁବାଦ -

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କରଜ ନିଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଲେଖିରଖ ।
(ବକରାଃ : ୨୮୩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ عَلَىٰ رُسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَىٰ عِبْدِهِ الْمُسِيحِ الْمَوْعُودِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

3

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: ୫୦୦/-

www.akhbarbadarqadian.in

29 ନଭେମ୍ବର 2018 29 ନଭେମ୍ବର 1397 ହି.ଶ 20 ରବିବାର ଅପ୍ରେଲ 1440 ହି.କ

ସଂଖ୍ୟା

48

ସମ୍ପାଦକ :

କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :

ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅହମଦୀୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ପଂଚମ^{ଶ୍ରେଣୀ}କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହଫ୍‌ବୋଲିଲ୍ଲାଃ)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଓର^{ଶ୍ରେଣୀ}ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିତାଳନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର^{ଶ୍ରେଣୀ}ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

॥ ଆମିନ୍ ॥

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ ଅମ୍‌ରିହି ॥

ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- କଶ୍ମିରରେ ‘ହମାରି ତାଲିମ୍’ (ଆମ ଶିକ୍ଷା) ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଂଶ ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦୀୟାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଶ୍ମିରୀୟ (ପୁସ୍ତକଟି) ହିଁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତିଦିଏ, ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚାଏ ଏବଂ ସତ୍ୟତା ଓ ଦୃଢ଼ତାରେ ଫରିଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ନିଏ, ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସର ସାମଗ୍ରୀ/ଉପକରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁନାହିଁ, ସେ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଣା କାହାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ମିଳେନାହିଁ ସେ ହେଉଛି ଅସତ୍ୟ ।

କଶ୍ମିରୀୟ ପୁସ୍ତକରୁ ସମ୍ଭବନା ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ନିତାବାଣୀ

ହେ ଇଶ୍ୱର ପିପାସୁ ଭକ୍ତ ଗଣ ! କାନ ଖୋଲି ଶୁଣ ଯେ ଯକିନ୍ (ବିଶ୍ୱାସ) ସଦୃଶ କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ । ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଏ, ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ଖୁଦାଙ୍କ ସତ୍ୟପ୍ରେମୀ ବନାଏ । କଣ ତୁମେମାନେ ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ ପାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବ, କଣ ତୁମେ ଦିପ୍ତିମୟ ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ନିଜ ଅହଂଭାବରୁ ରହିତ ହୋଇପାରିବ, କଣ ତୁମେ ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ଆତ୍ମସତ୍ୟ ଲାଭିପାରିବ, କଣ ତୁମେ ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ସତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ, କଣ ତୁମେ ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ସତ୍ ଆନନ୍ଦ ହାସଲ କରିପାରିବ, କଣ ଆକାଶ ତଳେ ଏପରି କିଛି କଫାରାଃ (ପାପ) ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଫିଦିୟା (ମୁକ୍ତି ପ୍ରତିଦାନ) ଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ପାପରୁ ଅଲଗା କରିପାରିବ, କଣ ମରିଯିବାର ପୁତ୍ର ଇସା (ଆ:ସ) ଏପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ କି ତାଙ୍କର କୃତ୍ରିମ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ । ହେ ଇସାକମାନେ ! ଏପରି ମିଥ୍ୟା କୁହନାହିଁ, ଯଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ । ଯସ୍ତୁ (ମସିହ) ନିଜେ ହିଁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ମୋହତାଜ୍ (ଆଶ୍ୱିତ) ଥିଲା । ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା ଓ ମୁକ୍ତି ପାଇଲା । ଉକ୍ତ ଇସାକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି ଯେଉଁମାନେ ଏକଥା କହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୋକା ଦେଉଛନ୍ତି କି ଆମେ ମସିହଙ୍କ ଖୁନ୍ (ରକ୍ତ) ଦ୍ୱାରା ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲୁ । ଯେବେ କି ସେମାନେ ଆପାଦମସ୍ତକ ପାପରେ ବୁଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି କି ତାଙ୍କର ଖୁଦା କିଏ । ବରଂ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଅସାଧ୍ୟତା, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ସୁରାପାନରେ ମସ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ପବିତ୍ର ମସିହା ଆକାଶରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଖବର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଖୁଦାଙ୍କ ସହିତ (ମନ ଲଗାଇବାରେ) ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଯାହା ପବିତ୍ର ଜୀବନର ଫଳ ହୋଇଥାଏ, ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବଂଚିତ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ମନେରଖ କି ବିନା ବିଶ୍ୱାସରେ ତୁମେ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଜୀବନରୁ ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ନା ତୁମକୁ ରୁହୁଲ୍ କୁଦୁସ୍ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ମିଳି ପାରିବ । ମଙ୍ଗଳମୟ ହେଉଛି ସେମାନେ ଯିଏ ଶକ୍ତା ଓ ସଂଶୟରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଗଲେ କାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ପାପରୁ ନିଜାତ (ମୁକ୍ତି) ପାଇବେ । ତୁମକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଯେ, ବିଶ୍ୱାସର ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଛି କି ତା'ପରେ ତୁମ ପାପ କ୍ଷୟ ହେବ । ପାପ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଦୁଇଟିଯାକ ଏକାଠି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କଣ ତୁମେ ଏପରି ଗର୍ଭ ଭିତରେ ହାତ ପୁରାଇ ପାରିବ ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ବିଷଧର ସର୍ପକୁ ଥିବା ଦେଖୁଅଛ । କଣ ତୁମେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଛିଡା ହୋଇ ରହିପାରିବ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏକ କ୍ୱାଳାମୁଖି ପର୍ବତରୁ ପଥର ବର୍ଷା ହେଉଥିବ ବା ବିଜୁଳି ମାରୁଥିବ ବା ଏକ ହିଂସ୍ର ସିଂହର ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସ୍ଥାନ ଥିବ ବା ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଥିବ ଯେଉଁଠି ଏକ ବିଧିବିଧିକାରୀ ତାଉନ୍ (ପୁରୁ ଗୋର) ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ନିଃଶେଷ କରୁଥିବ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଯଦି ଖୁଦାଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେପରି ସାପ ବା ବିଜୁଳି ବା ସିଂହ ବା ତାଉନ୍ ଉପରେ ଅଛି ତେବେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ତା ମୁକାବିଲାରେ ତୁମେ ନାଫରମାନ (ଅବଜ୍ଞାକାରୀ) ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ମାର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ବା ତା ସହିତ ସତ୍ୟ ଓ ଭକ୍ତିଭାବର ସମ୍ପର୍କକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବ ।

ହେ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଓ ସଦାଚରଣ ନିମନ୍ତେ ତକା ଯାଇଅଛ । ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣ କି ଖୁଦାଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ ସେତେବେଳେ ତୁମଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ତୁମକୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର କରାଯିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭରିଯିବ । ବୋଧହୁଏ ତୁମେ କହିବ କି ଆମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ହାସଲ ହୋଇଅଛି ବୋଲି । ତେଣୁ ତୁମେ ମନେରଖ ଯେ ଏହା ତୁମକୁ ଧୋକା ଲାଗିଛି । ତୁମକୁ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ ହାସଲ ହୋଇନାହିଁ, କାରଣ ତାର ଉପକରଣ ଗୁଡ଼ିକ (ତମକୁ) ହାସଲ ହୋଇନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ତୁମେ ପାପରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଉନାହିଁ । ତୁମେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ଆଗକୁ ଉଠାଇ ନାହିଁ ଯେପରି ଉଠାଇବା କଥା । ତୁମେ ଏଭଳି ତରୁନାହିଁ ଯେଉଁଭଳି ତରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜେ ଚିନ୍ତାକର କି ଯାହାକୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ଅମୁକ୍ ଗାତ ଭିତରେ ସାପଟିଏ ଅଛି ବୋଲି ସେ ଉକ୍ତ ଗାତରେ କେବେ ହାତ ପୁରାଏ ! ଏବଂ ଯାହାକୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ତା ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି, ସେ

ଉକ୍ତ ଖାଦ୍ୟକୁ କେବେ ଖାଇଥାଏ । ଏବଂ ଯିଏ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏହା ଦେଖୁଥାଏ କି ଅମୁକ୍ ବଣ ଭିତରେ ଏକ ହଜାର ହିଂସ୍ର ସିଂହ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତାର ପାଦ କଣ ଅସତର୍କିତା ଓ ଅସାଧ୍ୟତାରେ ସହିତ ଉକ୍ତ ବଣ ଭିତରକୁ ପଡ଼ିପାରିବ । ସୁତରାଂ ତୁମର ହାତ, ତୁମର ଗୋତ ଓ ତୁମର କାନ ଏବଂ ତୁମର ଆଖି କାହିଁକି ପାପ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ କରିପାରିବେ ଯଦି ତୁମକୁ ଖୁଦା ଓ ହିସାବ ନିକାଶ (ପୁରସ୍କାର ଓ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା ଦିନ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବ । ପାପ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଥଚ ଯେବେ ତୁମେ ଏକ ଭୟାନକା ଓ ନିଃଶେଷ କରୁଥିବା ଅଗ୍ନିକୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ କଣ ନିଜକୁ ପକାଇପାରିବ । ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାଚୀର ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବିଛି, ସେତାନ୍ ତା ଉପରକୁ ଚଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ ପବିତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି ଦୁଃଖ ସହିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି, ଏପରିକି ତାହା ଜଣେ ସମାଜକୁ ରାଜଗାଦିରୁ ଓହ୍ଲାଇଦେଇ ଗୋଟିଏ ଫକିରର ଜାମା ପିନ୍ଧାଇଦିଏ । ବିଶ୍ୱାସ ସବୁ ଦୁଃଖକୁ ସହ୍ୟ କରିଦିଏ । ବିଶ୍ୱାସ ଖୁଦାଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରାଏ । ସମସ୍ତ କଫାରାଃ (ପାପ) ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫିଦିୟା (ମୁକ୍ତି ପ୍ରତିଦାନ) ବାତିଲ୍ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ରତା ବିଶ୍ୱାସର ମାର୍ଗରୁ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ପାପରୁ ମୁକ୍ତିଦିଏ, ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚାଏ ଏବଂ ସତ୍ୟତା ଓ ଦୃଢ଼ତାରେ ଫରିଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ନିଏ, ତାହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସର ସାମଗ୍ରୀ/ଉପକରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁନାହିଁ, ସେ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଣା କାହାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ମିଳେନାହିଁ ସେ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା । ଖୁଦା ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଭଳି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇବାର ଶକ୍ତି ରଖୁଥିଲେ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣି ତୁମେ କାହିଁକି କାହାଣୀ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛ । ଏପରି ଧର୍ମ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହା ଉପରେ ଖୁଦା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଖୁଦାଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହୋଇନାହିଁ । ଯେଉଁଭଳି ମନୁଷ୍ୟ ଭୌତିକ ଆତ୍ମାଦନାକୁ ଦେଖୁ ତା ଆଡ଼କୁ ଚାଣି ହୋଇଯାଉଛି ସେହିଭଳି ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆତ୍ମାଦନାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରେ, ସେ ଖୁଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ଚାଣି ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତା' (ଖୁଦା)ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ତାକୁ ଏପରି ମସ୍ତ କରିଦିଏ କି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲୋଡ଼ା ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସେତେବେଳେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସେ ଖୁଦା ଓ ତାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଜଜାସକା (ପୁରସ୍କାର ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ) ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏତେଲା ପାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଧୂଷତାର ମୂଳଦୁଆ ହେଉଛି ଅଜ୍ଞାନତା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁଦାଙ୍କ ସୁନିଶ୍ଚିତ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନକୁ କିଛି ଭାଗପାଇଥାଏ ସେ (କଦାପି) ଦୁଃସାହସ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଘରର ମାଲିକ ଏକଥା ଜାଣିଥାଏ କି ଗୋଟିଏ ଭାଷଣ ବନ୍ୟା ତା ଘର ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ବୋଲି ବା ତା ଘରର ତତ୍ତ୍ୱପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଦେଇ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ଘରରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପୁଣି ତୁମେ ଖୁଦାଙ୍କ ଜଜା ସକା (ପୁରସ୍କାର ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ) ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବାର ଦାବା କରି କିପରି ନିଜକୁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖୁଅଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ଆଖି ଖୋଲ ଓ ଖୁଦାଙ୍କ ସେହି କାନୁନ୍‌କୁ ଦେଖ ଯାହା ସମଗ୍ର ସଂସାରରେ ମିଳିଥାଏ । ମୁଷା (ସଦୃଶ) ହୁଅନାହିଁ ଯିଏ ତଳକୁ ତଳକୁ ଯାଏ ବରଂ ସୁଉଜରେ ଉଡ଼ୁଥିବା କପୋତ (ସଦୃଶ) ହୁଅ ଯିଏ ଆକାଶର ବିସ୍ତୃତ ଭୂମିକୁ ନିଜପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ । ତୁମେ ଚୈତା କରିବାର ବୟତ କରି ପୁଣି ପାପ ଉପରେ କାଏମ୍ ରୁହନାହିଁ ଏବଂ ସାପ ସଦୃଶ ହୁଅନାହିଁ ଯିଏ କାଟି ଛତାକଦେବା ପରେ ବି ସାପ ହିଁ ରହିଥାଏ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ମନେରଖ କି ସେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯାଆ ଆସ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତା ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ।

(କଶ୍ମିରୀୟ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୨୭-୨୮)

ଖୁଲାଫତର ନେମତକୁ ଇସଲାମର ପ୍ରଥମ ଯୁଗରେ ସେତେବେଳେ ଛତାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆଦାରି (ସଂସାରପ୍ରିତୀ) ମାତ୍ରାଧିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଇନଶାଆଲୁଃ ଏହି ଫଏଜ୍ (ବୈଭବ)କୁ ଖୁଦାତାଲା ଜାରି ରଖିବେ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ବଂଚିତ ରହିବେ ଯେଉଁମାନେ ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ପୂରଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବେନାହିଁ ଯାହା ସବୁ ଖୁଲାଫତର ଇନଆନ୍ (ପୁରସ୍କାର) ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଧାର୍ଯ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହି ନେମତର ସମ୍ମାନ କର ଓ ନିଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୁଲାଫତର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ବରକତ୍ ବିଷୟରେ ଜଣାଅ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କରନ୍ତୁ କି

ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଖୁଲାଫତର ଇନଆନ୍ କୁ ସମ୍ମାନ ରଖିବା ବାଲା ହେବା ।

ଅକ୍ଟୋବର ୧୨, ୧୩, ୧୪ - ୨୦୧୮ ମସିହାରେ କାଦିଆନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ମଜଲିସ୍ ଅନ୍-ସାରୁଲ୍ଲାଃ ଭାରତର ସାଲାନା ଇଜ୍ତିମା ଅବସରରେ ସୟଦ୍ନା ହଜ୍ଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖାଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଆ:ବ:ଅଙ୍କ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ବିଶେଷ ବାତୀ

ମଜଲିସ୍ ଅନ୍-ସାରୁଲ୍ଲାଃ ଭାରତର ପ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟଗଣ ।

ଅସ୍‌ସଲାମୋ ଆଲୈକୁମ୍ ଓ ରହମତୁଲ୍ଲାହି ଓ ବରକାତୁହୁ

ଅଲହମଦୋଲିଲ୍ଲାଃ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସାଲାନା ଇଜ୍ତିମା ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଅଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବାବରକତ୍ କରନ୍ତୁ ଓ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଭରପୁର ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ !

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ମହାନ ଅନୁଗ୍ରହ କି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କୁ ମାନିବା ପାଇଁ ସେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆ:ସ ଜମାତକୁ ନିଜର ଏ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେବାର ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ଖବର ଦେବା ସହିତ ଏ ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ କି -

“ଆଦ୍ୟକାଳରୁ ସୁନ୍ନତୁଲ୍ଲାଃ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିୟମ) ଏହା ଚାଲିଆସିଛି କି ଖୁଦାତାଲା ଦୁଇଗୋଟି କୁଦରତ୍ (ଶକ୍ତି) ଦେଖାଇଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ମିଥ୍ୟା ଖୁସିକୁ ସେ ନିଃଶେଷ କରିଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ଖୁଦାତାଲା ନିଜର ପୁରାତନ ସୁନ୍ନତକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବେ । ସେଇଥିପାଇଁ ଯେଉଁକିମ୍ପା ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଲି ସେଥିରେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନାହିଁ ଓ ତୁମର ମନ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ନହୋଇଯାଉ କାରଣ ତୁମପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ କୁଦରତ୍ ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ ଓ ଏହା ଆସିବା ତୁମପାଇଁ ହେଉଛି ଉତ୍ତମ, କାରଣ ତାହା ସ୍ଲାୟା, ଯାହାର ସିଲ୍‌ସିଲା କର୍ଯ୍ୟାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବନାହିଁ” ।

(ରିସାଲା ଅଲ୍‌ଫୁସ୍ତାତ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୨୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୦୫)

ସୁତରାଂ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁବାରକ୍ (ଶୁଭେଚ୍ଛା) ହେଉଛି ଆପଣମାନେ ଖୁଲାଫତେ ଅହେମଦୀୟା ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ କର୍ଯ୍ୟାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଦର୍ପ ଓ ବୈଭବର ସହିତ କାଏମ୍ ରହିବ । ଏହା ଏପରି ବାବରକତ୍ ନିଜାମ୍ ଅଟେ ଯା ବିନା ଧର୍ମୀୟ ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜମାତର ଏକତା ମଧ୍ୟ ଏହା ବିନା ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଖୁଲାଫତର ବରକତ୍ କି ଯଦ୍ୱାରା ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ପହଞ୍ଚିପାରୁଛି । ଏମ୍.ଟି.ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମାତର ଖାଲିଫା ଓଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ସମ୍ପର୍କ ଦୃଢ଼ ହେଉଅଛି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗର ଦୃଶ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଦେଖୁଅଛୁ । ଖୁଲାଫତର ନେମତକୁ ଇସଲାମର ପ୍ରଥମ ଯୁଗରେ ସେତେବେଳେ ଛତାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆଦାରି (ସଂସାରପ୍ରିତୀ) ମାତ୍ରାଧିକ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଇନଶାଆଲୁଃ ଏହି ଫଏଜ୍ (ବୈଭବ)କୁ ଖୁଦାତାଲା ଜାରି ରଖିବେ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ବଂଚିତ ରହିବେ ଯେଉଁମାନେ ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ପୂରଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବେନାହିଁ ଯାହା ସବୁ ଖୁଲାଫତର ଇନଆନ୍ (ପୁରସ୍କାର) ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଧାର୍ଯ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହି ନେମତର ସମ୍ମାନ କର ଓ ନିଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୁଲାଫତର ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ବରକତ୍ ବିଷୟରେ ଜଣାଅ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଖୁଲାଫତର ଇନଆନ୍ କୁ ସମ୍ମାନ ରଖିବା ବାଲା ହେବା ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖନ୍ତୁ କି ଖୁଲାଫତର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ହକ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବେ ଓ ସର୍ବପ୍ରଥମ ହକ୍କ ହେଉଛି ଏହା କି ଯାକୁଦୁନନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମୋ ଉପାସନା କରିବେ । ତେଣୁ ଯଦି ଏହି ନେମତରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିଜର ପାଠବେଳା ନମାଜକୁ ହିଫାଜତ୍ କରନ୍ତୁ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହାକୁ ଏପରି ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଉପାସନା ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଛି ଯାହା ସଠିକ୍ ସମୟରେ ପାଠ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଆହାଦିସ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ବହୁତ ତାଗିଦ୍ କରାଯାଇଛି । ଏକଦା ଅଁ ହଜ୍ଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ନମାଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କାହା ଘର ନିକଟ ଦେଇ କୌଣସି ନଦୀ ବହୁଥିବ ଏବଂ ସେ ସେଥିରେ ପାଠପଢ଼ିବା ଗାଧଉଥିବ ତେବେ କୁହନ୍ତୁ କଣ ତା ଦେହରେ କୌଣସି ମଇଳା ରହିପାରିବ ? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ! ନିଶ୍ଚିତ ! କୌଣସି ମଇଳା ରହିବ ନାହିଁ । ଏହାଶୁଣି ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ପୁଣି ସେହି ଉଦାହରଣଟିକୁ ପାଠବେଳା ନମାଜ ସହିତ ଦେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତା ମାଧ୍ୟମରେ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥାଏ ଓ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳକୁ ଦୂର କରିଥାଏ । (ସହି ବୁଖାରୀ, ପୁସ୍ତକ- ମଞ୍ଜିଲତୁସ୍ ସଲାତ)

ମସଜିଦ୍‌କୁ ଆବାଦ କରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଇସଲାମ୍ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାଜମାତ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏକତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍‌ରେ ଏକୃତ୍‌ଆ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ବାଜମାତ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବାରେ ୨୭ଗୁଣ ଅଧିକା

ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଜଣେ ମୋମିନ୍ ନମାଜକୁ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ କି ଫଳତଃ ପୁଣି କେବେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାରେ ତାର କୌଣସି ଆଲସ୍ୟତା ନରହିବ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରିଥାଏ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଏକ ଆନନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି:-

“ନମାଜକୁ ନିୟମିତ ପାଠକର ଏବଂ ତୈବା ଓ ଇସ୍‌ତେଗ୍‌ଫାର୍ କରିବାରେ ଲାଗିରୁହ । ମାନବଜାତିର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଅ ଏବଂ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନାହିଁ । ସଦାଚରଣ ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ଉନ୍ନତି କର । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘରେ ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦିଅ” ।

(ମଲ୍‌ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୩୪)

ସୁତରାଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନମାଜକୁ ନିୟମିତ ପାଠ କରିବା ସହିତ ନିଜ ଜ୍ଞାତି କୁତୁମ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପ୍ରତି ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କର । ପୁଣି ଅନ୍-ସାରୁଲ୍ଲାଃ ଆଉଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ତରବିୟତେ ଔଲାଦ୍ (ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କର ତରବିୟତ୍ କରିବା) । ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଖାଦିମେ ଦାନ ବନାଇବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ତରବିୟତ୍ କରିବାର ଚିନ୍ତା, ସେମାନଙ୍କ ଆସ୍ତା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ସୁଧାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିତ୍ରିକ ସୁଧାର କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆ:ସ ଚାହୁଁଥିଲେ କି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଦୁଇଜଣାଯାକ ପୁଣ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ତାୟତ୍‌ରେ ଆସୁଛି କି ଜଣେ ଅହେମଦୀ ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜେରେ ତରବିୟତ୍ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ତିନିଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନାହିଁ । ସେ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ବୟତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜି ଅଛନ୍ତି କି ଯଦି ହଜ୍ଜରତ୍ ଦୁଆ ବଳରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରୁ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ ତେବେ ସେ ବୟତ କରିନେବେ । ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରେ ଏ ଚିଠି ମିଳିଲା କି ହଜ୍ଜରତ୍ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି କି ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି କି ଆପଣ ଜକରିଆଙ୍କ ପରି ତୈବା କରନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ବେଦିନି (ବିଧର୍ମପଥ)ର ଜୀବନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ମଦ୍ୟପାନ, ଲାଠକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ନମାଜକୁ ନିୟମିତ ପାଠ କଲେ । ଫଳତଃ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ହଜ୍ଜରତ୍ ଦୁଆବଳରୁ ପୁତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପୁଣି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ସେହି ଜଲାକାର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବୟତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା ।

(ଖୁଲାସା ରିଫ୍ତାୟତ୍ ନଂ-୨୪୧, ସିରତୁଲ୍ ମେହଦୀ, ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ)

ସୁତରାଂ ମାଆ ବାପାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟର ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପୁଣ୍ୟର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୁନ୍ନତ୍ କି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ସଦାଚରଣୀ ମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟର ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ହଜ୍ଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି -

“ଏପରି କାମ କରନ୍ତୁ ଯାହା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଥିବ, ଶିକ୍ଷା ହେଉଥିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜର ଇସଲାହ୍ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ତୁମେ ଉକ୍ତସରର ମୁତତକି ଏବଂ ପରେଜ୍‌ଗାର୍ (ଧର୍ମପରାୟଣ ଓ ନିଷ୍ଠାବାନ) ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଇନେବ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଖେଜର୍ ଏବଂ ମୁସା ଆ:ସଙ୍କର କିସା ଦରଜ ଅଛି କି ସେହି ଦୁଇଜଣାଯାକ ମିଶି ଗୋଟିଏ କାନ୍ଥ ତିଆରି କରିଦେଲେ ଯାହା ଅନାଥ ପିଲାମାନଙ୍କର ଥିଲା । ସେଠାରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହୁଛନ୍ତି- ଓ କାନା ଅବୁହୁମା ସ୍ୱାଲେହନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବାପାମାନେ ସ୍ୱାଲେହ୍ (ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ) ଥିଲେ । ଏକଥା କୁହାଯାଇନାହିଁ କି ଓ କିପରି ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହାସଲ କର । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏପରି ପୁଣ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରଖ” ।

(ମଲ୍‌ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୪୪୪-୪୪୫)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ଉପଦେଶ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ !

ଓସ୍‌ସଲାମ୍ ଖାକସାର୍
ମିର୍ଜା ମସ୍‌ରୁର ଅମେହଦ୍
ଖାଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଜଣକୁ ପ୍ରକୃତ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ କିଛି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରଖିଛନ୍ତି, କିଛି ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ଯଦି ଏ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅମଲ କରିବ, ଏ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ମୋ ଜମାତରେ ଗଣା ହେବ ।

ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ନିଜର ଆମାଲ୍ (କର୍ମ)ରେ ଗର୍ବ ଓ ଦେଖାଶିଆ ଭାବର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନେବା ଏବଂ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଥିବା ଇଚ୍ଛା ଓ ଅଭିଳାଷାରେ ଲିପ୍ତ ରହିବା ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ଶିର୍କ୍ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନୀ ହୁକୁମକୁ ପଛରେ ପକାଇ ସାଂସାରିକ ଅଭିଳାଷାକୁ ପୂରଣ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଶିର୍କ୍ କରିଥାଏ ।

ଖୁଲାଫତର ତ ଅସଲ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶିର୍କ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିବା ଏବଂ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଓ ସେହି ମିଶନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଯାହାପାଇଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଛନ୍ତି । ଖୁଲାଫତର ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ହେଉଛି ଖଲିଫାଏ ଓ ଖୁଲ୍ଲୁକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ଓ ସେ ଏହା କରିବେ ଏବଂ ଏଇଥିପାଇଁ କରିବେ କି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁତାବକ ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପେଶଗୋଇ ମୁତାବକ ଖୁଲାଫତ୍ ଜରିଆରେ ତୌହିଦ୍ (ଏକେଶ୍ଵରବାଦ) ର ବାର୍ତ୍ତା ସଂସାରରେ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ହେବ ଏବଂ ଏ ପୃଥିବୀରୁ ଶିର୍କ୍ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ଯଦି ତୌହିଦ୍ ଦାବି ଅଛି, ଯଦି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାର ଦାବୀ ଅଛି, ଯଦି ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ହେବାର ଦାବୀ ଅଛି ତେବେ ପୁଣି ମିଥ୍ୟାକୁ ନିଜ ଭିତରୁ ଆମକୁ ବାହାର କରି ଫିଜିଦେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିଛିଲୋକେ ମାମୁଲ୍ ମାମୁଲି କଥାରେ ଭୁଲ୍ ବୟାନ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଜଣେ ମୋମିନର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଯଦି ହେବ ତେବେ ଆମ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆୟତ, ନବୀ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହଦିସ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅକ୍ଦସ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଉପଦେଶାବଳୀ ଆଲୋକରେ ବୟତର ବାସ୍ତବିକତା, ଖଲିଫାଏଓଖୁଲ୍ଲୁକ୍ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଖୁଲାଫତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସହିତ ଦୃଢ଼ ସମ୍ପର୍କ ଗୁରୁତ୍ଵ

ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା ବିଶେଷ ରୂପେ ବାଜମାତ୍ ନମାଜକୁ ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ପାଠ କରିବା, ଇସ୍ତେଗଫାର୍ ଏବଂ ହୁକୁକୁଲ୍ ଇବାଦକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ତରର ମାଲି କୁର୍ବାନୀ କରିବା ଏବଂ ଇତାଅତ୍ ଦ୍ଵାରା ମାରୁଫର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନବର୍ଦ୍ଧକ ବର୍ଷନା । ଶିର୍କ୍, ମିଥ୍ୟା, ଜନାଃ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍^୧ (ପ୍ରଦତ୍ତ: ୨ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୨ ନବୁଝ୍ତ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମ୍ବି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ବା ମହିଳା ଯିଏ ନିଜକୁ ଅହେମଦୀ ବୋଲାଉଛି ତାର କେବଳ ଏତିକି ଘୋଷଣା କରିଦେବାରେ ପ୍ରକୃତ ଅହେମଦୀ କରାଇ ଦିଏନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କୁ ମାନୁଛି ଏବଂ ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ ଦାବୀକୁ ମାନୁଛି । ବରଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଜଣକୁ ପ୍ରକୃତ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ କିଛି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରଖିଛନ୍ତି, କିଛି ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ଯଦି ଏ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅମଲ କରିବ, ଏ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ମୋ ଜମାତରେ ଗଣା ହେବ । ତେଣୁ ଜଣକୁ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ ହେଲେ କେବଳ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବା କେବଳ ଏକଥାକୁ ମାନିଯିବା କି ମୋର ମା'ବାପା ଅହେମଦୀ ଥିଲେ ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଅହେମଦୀ ବା ମୁଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଦାବୀକୁ ସତ୍ୟବୋଲି ମାନୁଛି ତେଣୁ ମୁଁ ଅହେମଦୀ । ଏ ସବୁକଥା ବିଶ୍ଵାସ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅହେମଦୀ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ ହେଲେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ସେହିସବୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଜଣେ ଅହେମଦୀକୁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆ:ସ ବହୁତ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ କହିଛନ୍ତି କି ଯଦି ତୁମେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ଉପରୋକ୍ତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ତୁମର ଦାବୀ କେବଳ ମୁହଁ ବୋଲା ଦାବୀ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଲି କଥାରେ କହିବା । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି-

“ବୟତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ (ନିଜର) ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କରିବା । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କି ଆମେ ନିଜର ଜୀବନ ଆଜି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ହାତରେ ବିକ୍ରି କରିଦେଲୁ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୨୯, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ- ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ସୁତରାଂ ଏହା କୌଣସି ମାମୁଲି କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜର କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ କାହାକୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଉଛେ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ତା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହୁନାହିଁ ବରଂ ଯାହା ନିଜଠରେ ବିକ୍ରି କରିଦେଇଛେ ସେ ତାର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ପୁଣି ସେ ତାକୁ ତାର ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଆମେ ଆମ ଉପରେ ଲାଗୁ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଯାହା ଆମେ ନିଜ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି:-

“ବୟତ କରିଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ପ୍ରଥମତଃ ବିନମ୍ରତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ନିଜର ଅହଂତାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ” । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଶର ଅର୍ଥାତ୍ ଅହଂତାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କିଛି ଲୋକଙ୍କ ନିଜଠରେ ଅହଂତାବର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥାଏ କି ଜଣେ ଓହ୍ଵଦାଦାର ଆଉଜଣେ ଓହ୍ଵଦାଦାରଙ୍କ

ଠାରୁ ନାରାଜ ହୋଇ ମୋର ଉପସ୍ଥିତି ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ମସଜିଦ୍ରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ହାଜିର୍ ହେଲେନାହିଁ । ଏଇଥିପାଇଁ କି ଉକ୍ତ ଓହ୍ଵଦାଦାରଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଠିକ୍ ନଥିଲା । ଅହଂତାବର ଅବସ୍ଥା ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବଢ଼ିଯାଇଛି ଯେ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ବୟତ କରିବାର ଦାବୀ ତ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ତାର କୌଣସି ମାନ୍ୟ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ତୁମେ ବୟତ କରିଛ ତେବେ ନିଜର ଅହଂତାବ ଠାରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି “ସେତେବେଳେଯାଇ ଉନ୍ନତି କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ବୟତ କରିବା ସହିତ ଅହଂତାବ ରଖିଥାଏ ତାକୁ କଦାପି ବୈଭବ ହାସଲ ହୁଏନାହିଁ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୧୭୩, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ମୁହଁରେ ତ ଦାବୀ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ମିଲୁଛନ୍ତି ବଡ଼ ସମ୍ମାନର ସହି ମିଳିବେ କିନ୍ତୁ ଆପୋଷରେ ଥିବା ମନ ମାଲିନିତା ଯୋଗୁ ଏକପାର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପରବାୟ ନାହିଁ କି ଖଲିଫାଏ ଓ ଖୁଲ୍ଲୁକ୍ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଯାଇ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ନା କି କୌଣସି ଓହ୍ଵଦାଦାରଙ୍କ ପାଇଁ ମସଜିଦ୍ ଯିବା ଏବଂ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଓହ୍ଵଦାଦାର । ତେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଯଦି ରହିବ ତେବେ ପୁଣି ଏହିଭଳି ଅହେମଦୀ ହେବାର କଣ ଲାଭ । ତେଣୁ ଜୀବନକୁ ବିକ୍ରି କରିବା ହେଉଛି ଏହା କି ନିଜ ଭିତରେ ବିନମ୍ରତା ଓ ନମ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି ହେଉ । ଅହଂତାବକୁ ମାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ଅହଂତାବରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ମଣିଷର ନିଜର କିଛି ନଥାଏ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଖୁଦାତାଲା ଏପରି ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇଦେଲ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏପରି ଜୀବନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାଏ ଓ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ତାର ସୁରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି-

“ଯଦି ବୟତ କରିବା ବେଳେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗୋଟିଏ ଓ ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ତେବେ ଦେଖ ଏଥିରେ କେତେବଡ଼ ଫରକ ରହିଲା” । ତୁମ କଥାରେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଓଲଟାପଣ ରହିଛି । “ଯଦି ତୁମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଫରକ ରଖିବ ତେବେ ସେ ତୁମଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଫରକ ରଖିବେ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୦-୭୧, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) ଆପଣ ଆ:ସ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି- “ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜମାନ୍ ଏବଂ ଆମାଲ୍ (କର୍ମ)ର ହିସାବ ନିଅ କି କଣ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ହାସଲ କରିସାରିଛ ଯେ ତୁମର ହୃଦୟ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କର ଅର୍ଶ୍ (ଆସ୍ଥାନ) ହୋଇଯାଉ ଓ ତୁମେ ତା ସୁରକ୍ଷାର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଆସିଯାଅ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୦, ହାଶିୟା ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଜମାତକୁ କହିସାରିଛି କି ତୁମେ କେବଳ ଏହି ବୟତ ଉପରେ ହିଁ ଭରଷା କରନାହିଁ । ଏହାର ବାସ୍ତବିକତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେଯାଏ ତୁମେ ନପହଂଚିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋକ୍ଷ ନାହିଁ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୨-୨୩୩, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ମୁଁ ତୁମକୁ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି କି ତୁମେମାନେ ଏପରି ପବିତ୍ର ଓ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହୋଇଯାଅ ଯେପରି ସାହାବା ର:ଅ ମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ” । (ମଲ୍ଫୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୦, ହାଶିୟା, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫,

ମୁଦ୍ରଣ-କାଳିୟ ସ୍ଥାନ

ସୁତରାଂ ସାହାବା ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ, କିପରି ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତନ ଥିଲା । ସେମାନେ ବର୍ଷବର୍ଷ ଧରି ଲାଗି ରହିଥିବା ବରଂ ପିତୃ ପରେ ପିତୃ ଲାଗି ରହିଥିବା ଶତ୍ରୁତାକୁ କେବଳ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଖାତିର୍ ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଓ ଭାଇଭଉଣୀରେ ପରିବର୍ତନ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କିଛି ମିନିଟ୍ ମନ ମାଲିନ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ମସଜିଦକୁ ଆସିବା ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ସାହାବାମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାହିଲ୍ (ମୁର୍ଖ ଓ ପାଷାଣ) ଥିଲେ (କିନ୍ତୁ ଜୀବନକୁ ବିକ୍ରି କରିଦେବା ଫଳରେ) ସେମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେ ପୁଣି ଶିକ୍ଷିତରୁ ଲଶ୍ୱର ପୁରୁଷ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଏକଥାକୁ ମାନିଲେ ଯେ ଆଜିଠାରୁ ଆମର ନିଜର କିଛି ନାହିଁ, ସବୁକିଛି ହେଉଛି ଲଶ୍ୱରଙ୍କର । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶିର୍କ୍ ରୁ ତୋବା କଲେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସବୁ ମଖ୍ସି (ଲୁକ୍କାୟିତ) ଶିର୍କ୍ ଥିଲା, ସେ ସବୁରୁ ମଧ୍ୟ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ମଖ୍ସି ଶିର୍କ୍ ବିଷୟରେ ସ୍ୱଷ୍ଟାକରଣ କରି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି -

“ଶିର୍କ୍ ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହା ନୁହେଁ କି ପଥର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ପୂଜା କରାଯାଉ ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଶିର୍କ୍ କି ଆସବାବର ଉପାସନା କରାଯାଉ ଓ ସାଂସାରିକ ମାକୁଦାତ୍ (ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେଇଥିବା ବସ୍ତୁ) ଉପରେ ଜୋର୍ ଦିଆଯାଉ” । (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୬, ପୃଷ୍ଠା-୧୮-୧୯, ଏଡିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-କାଳିୟ ସ୍ଥାନ)

ସାଂସାରିକ ମାକୁଦାତ୍ (ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେଇଥିବା ବସ୍ତୁ) କଣ?(ଅର୍ଥାତ୍) ସାଂସାରିକ ଲାଭ ଯାହା ଖାତିର୍ ମନୁଷ୍ୟ ଦାନର ହୁକୁମ୍ ଏବଂ ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ପଛରେ ପିଜି ଦେଇଥାଏ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ନିଜର ଆମାଲ୍ (କର୍ମ)ରେ ଗର୍ବ ଓ ଦେଖାଣିଆ ଭାବର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନେବା ଏବଂ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଥିବା ଲକ୍ଷା ଓ ଅଭିଳାଷାରେ ଲିପ୍ତ ରହିବା ହେଉଛି ମଧ୍ୟ ଶିର୍କ୍ । (ମୁସ୍ତଦହରକ୍, ଲିଲ୍ ହାକିମ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୩୬୬, କିତାବୁର ରକାକ, ହଦିସ୍-୭୯୪୦.... ବେରୁତ୍-୨୦୦୨)

ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦିନା ହୁକୁମ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ସାଂସାରିକ ଅଭିଳାଷାକୁ ପୂରଣ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଶିର୍କ୍ କରିଥାଏ । ସାହାବାମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କର ଏତେମାତ୍ରାରେ ଭୟ ଥିଲା କି ଜଣେ ସାହାବାଙ୍କର କଥା ଆସୁଛି କି ଏକଦା ସେ ବସି କାନ୍ଦୁଥିଲେ । କେହିଜଣେ ତାକୁ କାନ୍ଦିବାର କାରଣ ପଚାରିଲେ । ସେ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏକଥା ମୋର ମନେ ପଡିଗଲା ଯେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଥିଲେ କି ମୁଁ ନିଜ ଉମ୍ମତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିର୍କ୍ ଏବଂ ମଖ୍ସି ଖାହିଗାତ୍ (ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଆଶା ଓ ଅଭିଳାଷା) ବିଷୟରେ ଡରୁଅଛି । (ମସନଦ୍ ଅହମଦ୍ ବିନ୍ ହମ୍ଲ, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୮୩୫, ମସନଦ୍ ଶଦାଦ୍ ବିନ୍ ଅଓସ୍ ହଦିସ୍-୧୭୨୫୦...ବେରୁତ୍-୧୯୯୮)

ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କ ଭୟ କରିବା ଏବଂ ଶିର୍କ୍ ରୁ ବଂଚି ରହିବାର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ସାହାବା ମାନଙ୍କର ଥିଲା ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ଭାବନା ଥିଲା କି ଏ ଉମ୍ମତ୍ରେ ଏପରି ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ମଖ୍ସି ଶିର୍କ୍ କରିବେ । ଏପରି ଭାବନା ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଚିନ୍ତାରେ ପଡିଗଲେ ଏବଂ ଶରୀର କମ୍ପି ଉଠିଲା ଫଳତଃ କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ରୂପେ ଏକଶ୍ୱରବାଦ ଏବଂ ଏକ ଲଶ୍ୱରକୁ ଉପାସନା କରିବାବାଲା ହୋଇଥାଏ ବା ହୋଇପାରେ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି:-

“ତୈହିଦ୍ (ଏକେଶ୍ୱରବାଦ) କେବଳ ଏକଥାର ନାମ ନୁହେଁ କି ମୁହଁରୁ ଲା/ଇଲାହା/ଇଲଲୁହେ/ କହୁଥିବା ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ହଜାର ହଜାର ପ୍ରତିମା ଏକାଠି କରୁଥିବା ବରଂ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯୋଜନା, ଧୋକା ଏବଂ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଉପାୟକୁ ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଏ ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଭରଷା କରିଥାଏ ଯାହା ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ବା ନିଜକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଏ ଯାହା ଲଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ୍, ଏହି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁତ୍ପରସ୍ (ପ୍ରତିମା ପୂଜକ) ଅଭିହିତ ହୋଇଥାଏ” । କହୁଛନ୍ତି - “.....ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ବା କଥା ବା କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେଉଁଗୁଡିକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଏ ଯାହା ହେଉଛି ଲଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଧିକାର, ତାହା ସବୁ ହେଉଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରୁତ୍ (ଲଶ୍ୱର ପ୍ରତିମା) ।..... ମନେରଖ କି ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଯାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଲଶ୍ୱର ଆମଠାରୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ନଜାତ୍ (ମୋକ୍ଷ) ମିଳିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ୍ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସମାନତା ସେ ପ୍ରତିମା ହେଉ, ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଉ, ଚନ୍ଦ୍ର ହେଉ, ନିଜର ମନ ହେଉ, ନିଜର ଯୋଜନା ହେଉ ବା ନିଜ ପାଠିତ ଉପାୟ ହେଉ, ଏ ସବୁଥିରୁ ପବିତ୍ର ମଣିବା ଏବଂ ତା ମୁକାବିଲାରେ କାହାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନ ମଣିବା, କାହାକୁ ଅନ୍ୟତା ନ ଜାଣିବା, କାହାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଓ ତିରଷ୍ଟାର ପ୍ରଦାନକାରୀ ବୋଲି ନ ମଣିବା” । (ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ, ଇସାଲ କେ ତାର୍ ସଫ୍ଠାଲୋଁ କା ଜଫ୍ଠାବ, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୯-୩୫୦)

କାହାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ କାହାକୁ ତିରଷ୍ଟାର ପ୍ରଦାନକାରୀ ରୂପେ ନଭାବିବା କି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋର ସମ୍ମାନ ଓ ମୋର ଅପମାନ ନିହିତ ଅଛି ବରଂ କେବଳ ହିଁ କେବଳ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଏ ସବୁ କଥାଗୁଡିକ ନିର୍ଭର ହେଉ । ସୁତରାଂ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଗୁଡିକ ଇସ୍ଲାମ୍ ମୂଳସର୍ତ୍ତ ଯାହା ଅହମଦ୍, ଅହମଦ୍‌ଦାୟତ୍ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ଲାମ୍ ମୂଳସର୍ତ୍ତ ଅଟେ ।

କେହି ଜଣେ ମୋତେ କହିଲେ କି ଲୋକମାନେ ଖୁଲାଫତ୍ ବା ଖଲିଫାଙ୍କୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଉଚ୍ଚା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଉଛନ୍ତି କି ତାହା ଶିର୍କ୍ ସାମାନ୍ତ୍ରାଲିୟା ଥିଲା । ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେଉ ଯେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦାସତ୍ରେ ସଂସାରରୁ ଶିର୍କ୍ ନିଷ୍ଠେଷ

କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ତେଣୁ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ କି ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ ସଜା ଖୁଲାଫତ୍ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଶିର୍କ୍କୁ ବଢାଇବାବାଲା ହେବ ବା ପ୍ରୋସାହନ ଦେବାବାଲା ହେବ । ଖୁଲାଫତ୍ ତ ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶିର୍କ୍କୁ ନିଷ୍ଠେଷ କରିବା ଏବଂ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଓ ସେହି ମିଶନ୍‌କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଯାହାପାଇଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କାହାକୁ ଖଲିଫାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରି ମିଶୁଥିବାରୁ ଏ ପ୍ରଭାବ ବା ଏ ଧାରଣା ନିଜ ମନରେ ନେଉଥାଏ ତେବେ ତାକୁ ନିଜର ରାୟ ଦେବା ବିଷୟରେ ଭାବିବା ଉଚିତ୍ କି ସେ ବଦ୍‌ଜନି (କୁଧାରଣା) ତ କରୁନାହିଁ । ଯଦି ବଦ୍‌ଜନି ଅଛି ତେବେ ବଦ୍‌ଜନି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ବଦ୍‌ଜନିରୁ ବଂଚିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଂଚିଯାଇଛି । ଫଳତଃ ଲୋକମାନେ ସେଥିଯୋଗୁ ଏକଥା ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଖଲିଫାଙ୍କୁ ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଶ ଶିର୍କ୍ ସାମାନ୍ତ୍ରାଲିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଉଛି ବୋଲି ତେବେ ତାକୁ ଇସ୍ତେଗ୍ଠାତ୍ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ସତକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା ମୁଁ ଏପରି କଥାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ ଓ ନା କେବେ କରିଛି ନା ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଖଲିଫାମାନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନା ଇନ୍‌ଶାଅଲ୍ଲାଶ ଆସନ୍ତାକୁ ଆସୁଥିବା ଖଲିଫାମାନେ କଦାପି ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ କି ତାଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ୍ରେ କିଛି ଗୁରୁତ୍ ରହିଛି ବୋଲି । ହିଁ ଖୁଲାଫତ୍ ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଲୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଓ ଏହା ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ ଅଟେ ଓ ସେ ଏକଥାପାଇଁ କରିବେ କି ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁତାବକ ଏବଂ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଖୁଲାଫତ୍ ଜରିଆରେ ତୈହିଦ୍ (ଏକେଶ୍ୱରବାଦ)ର ବାର୍ତ୍ତା ଏ ସଂସାରରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବ ଓ ସଂସାରରୁ ଶିର୍କ୍ ନିଷ୍ଠେଷ ହେବେ । ତେଣୁ କିଛି ସ୍ୱଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧି ରଖୁଥିବା ଲୋକେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତରବିୟତ୍ରେ କମି ଥିବା ଯୋଗୁ ଏପରି ଭାବନା ବାହାରୁଛି, ସେମାନେ ଏକଥାକୁ ନିଜ ମୁଣ୍ଡରୁ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ତୈହିଦ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଓ ଶିର୍କ୍ ନିଜ ଅନୁଯାଜନାମାନଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ବାହାର କରି ପବିତ୍ର କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆମକୁ ଯେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ କଥା ଉପରେ ଆମର ବୟତ ନେଇଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ସ୍ଫଳନରୁ ବଂଚିବା । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କହୁଛନ୍ତି କି -

ଫଜ୍‌ତନିରୁର୍ ରିଜ୍‌ସା ମିନଲ୍ ଔସାନି ଫୁଜ୍‌ତନିରୁ କଫଲଜ୍ ଜୁର୍ (ଅଲ୍‌ହଜ୍:୩୧) ଅର୍ଥାତ୍ - ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପିତୃଳା ପୂଜାର ଅପବିତ୍ରତାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ମିଥ୍ୟା କହିବାରୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏହାକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରି କହୁଛନ୍ତି କି “ପବିତ୍ର କୋରାନ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ନଜାସତ୍ (ଅପବିତ୍ରତା) ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଛି” । ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାପ ଓ ମଇଲା ବସ୍ତୁ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଛି । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି “.....ଦେଖନ୍ତୁ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆୟତରେ) ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ପିତୃଳା ପୂଜା ସହିତ ସମାନ ରଖିଛି ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଏକ ପିତୃଳା ହିଁ ଅଟେ ନଚେତ୍ କାହିକି ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଆଡକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ପିତୃଳାର ପ୍ରହ୍ଲଦପତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସତ୍ୟତା ନାହିଁ, ସେହିପରି ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରହ୍ଲଦପତରେ କେବଳ ମନଗଢ଼ା କଥା ବ୍ୟତୀତ ଆଉକିଛି ନଥାଏ” । (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୫୦, ଏଡିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-କାଳିୟ ସ୍ଥାନ)

ମିଥ୍ୟା କହିବା ପଛରେ କେବଳ ମନଗଢ଼ା କଥା ରହିଛି । ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶବ୍ଦକୁ Sugar-coat କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ ବା କୌଣସି ଲେଖାକୁ ଏପରି ପରବେଷଣ କରାଯାଏ, ସୁନ୍ଦର କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତା ଭିତରେ କିଛି ନଥାଏ । ପୁଣି ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ମିଥ୍ୟା କହିବା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପିତୃଳା ଅଟେ, ତାହା ଉପରେ ଭରଷା କରିବା ବାଲା ବ୍ୟକ୍ତି ଲଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଭରଷା କରିବା ଛାଡିଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଲଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ହାତରୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି” । (ଇସ୍ଲାମୀ ଉସୁଲ୍ କି ଫିଲ୍ଲାସଫି, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୬୧)

ସୁତରାଂ ଯଦି ତୈହିଦ୍ ଦାବୀ ଅଛି, ଯଦି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାର ଦାବୀ ଅଛି, ଯଦି ପ୍ରକୃତ ମୁସଲ୍‌ମାନ୍ ହେବାର ଦାବୀ ଅଛି ତେବେ ପୁଣି ମିଥ୍ୟାକୁ ନିଜ ଭିତରୁ ଆମକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । କିଛି ଲୋକେ ମାମୁଲି କଥାରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ବୟାନ୍ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଜଣେ ମୋମିନର ଗୁଣ ନୁହେଁ । ଏହା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କି କିଛି ଛୋଟଛୋଟ ଭୁଲ୍ ବୟାନ୍ ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ (କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ) ଏହା ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ଏବଂ ତୈହିଦ୍‌ରୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯାଇଥାଏ । ଆପୋଷରେ ଏପରି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ରହିଛି, ଝଗଡା ରହିଛି, ଏପରି କଥା ଅଛି ସେଥିରେ ମନୁଷ୍ୟ ମିଛ କହି ନିଜ ସପକ୍ଷରେ କିଛି ନିଷ୍ପତି କରାଇନିଅନ୍ତି । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କେତେ ସୁସ୍ମୃତାର ସହିତ ମିଥ୍ୟା କହିବାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ହୁସିଆର କରାଇଛନ୍ତି କି ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତା ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରିବ ତେବେ ତାର ଲୋକ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିବ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଏକଥା କହୁଛି ଯେ ଆସ ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ଦେବି ଏବଂ ପୁଣି ସେ ତାହା ଦିଏନାହିଁ ତେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାରେ ଗଣା ହେବ । (ସୁନନେ ଅବି ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଅଦବ୍..... ହଦିସ୍ - ୪୯୯୧)

ଅର୍ଥାତ୍ ଥକାରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ମିଛକଥା କୁହାଯାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ପୁଣି ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ମିଥ୍ୟା ହେଉଛି ପାପ ଏବଂ ତାହା ଦୁଷ୍ଟର୍ମି ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ଆଡକୁ ନେଇଯାଇଥାଏ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ନର୍କ ଆଡକୁ ନେଇଯାଇଥାଏ । ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ସତ୍ୟକଥାରୁ ବହୁତ ଦୂରେଇ ଯିବାବାଲା ହେଉଛି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାପି । ତେଣୁ ଆମକୁ ସଦାବେଳେ ନିଜର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ କି ଆମେ ସତ୍ୟତାର କେଉଁ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛେ ବା ଆମେ କଣ ସତ୍ୟତାର ସେହି ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତରରେ ଅଛେ

ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାପାଇଁ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ବର୍ଷନା କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ବିଷୟରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏକଥା କହିଛନ୍ତି କି ତାହା ସ୍ୱର୍ଗ ଆତକୁ ନେଇଯାଏ ବୋଲି । (ସୁନନେ ଅବିଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଅଦବ୍...ହଦିସ୍-୪୯୮୯)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କୁର୍ମ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ରୂପେ ବଂଚିବା ପାଇଁ ବର୍ଷନା କରି ସଚେତନ କରାଇଛନ୍ତି ଓ ବିଶେଷ ରୂପେ ଏ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ବରଂ ବୟତର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନା (ବ୍ୟଭିଚାର) (ଅଜାଲା ଔହାମ୍, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୬୩)

ଏବେ ଜନା (ବ୍ୟଭିଚାର) କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଜନା କରିବା ନୁହେଁ ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଅବୈଧ ଶାରିରୀକ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଏ ବରଂ ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି - *ଓଲୀ ତକ୍‌ରୁଜ୍ ଜିନା* ଅର୍ଥାତ୍ “ଜନାର ନିକଟକୁ ଯାତନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପ୍ରୟୋଜନରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ” । ଏପରି କୌଣସି ମଧ୍ୟ ଅବସର ଯଦି ମିଳୁଛି ସେଥିରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ । “ଯଦ୍ୱାରା ମନ ଭିତରେ ଏଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ” । କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଯଦି ହୃଦୟ ଭିତରେ ଏ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତେବେ ଏପରି ମାର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି- “ଏବଂ ସେହି ମାର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ପାପ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଥୁବ” । (ଇସ୍‌ଲାମୀ ଉସୁଲ୍ କି ଫିଲ୍‌ସଫି, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୨)

ଏପରି କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ଥୁବ ବା କୌଣସି ବିପଦ ଥୁବ ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଜନା ଆତକୁ ଯାଇପାରେ । ଆଜିକାଲି ଯୁଗରେ ଟି.ଭି, ଏବଂ ଇଂଟରନେଟ୍‌ରେ ଏପରି ଖରାପ ପ୍ରକାରର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେଉଁଥିରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ ଜନା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବସ୍ତୁକ୍ତ ଠାରୁ ବଂଚିବା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । ଅନେକ ଘର ଏଇଥିପାଇଁ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା ଚାଲିଛି ଏବଂ ଅନେକ ଘର ସେଇଥିପାଇଁ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି ବା ଭାଙ୍ଗିସାରିଛି କି ସ୍ୱାମୀ ଇଂଟରନେଟ୍‌ରେ ବସି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖୁଛି ଓ ସେଥିଯୋଗୁ ଭୁଲ୍ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଅନେକ ଯୁବକ ଏଇଥିପାଇଁ ବରଦାଦ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କୁସଙ୍ଗରେ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଲଜାଳା ଓ ଖରାପ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଉନ୍ନତଶାଳ ସମାଜ ତାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ମନୋଭାବ ଓ ଉନ୍ନତିର ପରିଚାୟକ ରୂପେ ବିବେଚନା କରିଛି କିନ୍ତୁ ଆମେ ଆମ ନିଜକୁ ସେହି ସବୁ କୁର୍ମରୁ ବଂଚାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ସେହି ଲୋକମାନେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି କି ତାର ବହୁତ କିଛି କ୍ଷତି ଅଛି । ଏବଂ ଯଦି ଆପଣମାନେ ନିଜେ ଯାଇ ପ୍ରୋନୋଗ୍ରାଫି ଫିଲ୍ମ ଗୁଡ଼ିକର ଜନପ୍ରସଙ୍ଗେ ସନ୍ଦେହ ତେବେ ସେଥିରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଏକଥା ମିଳିଯିବ କି ଏହା ଜନା (ବ୍ୟଭିଚାର) ଆତକୁ ଟାଣି ନେଉଛି ।

Domestic Violence ଆତକୁ ନେଇଯାଉଛି ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଢ଼ି ଉଠୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଛି ଓ ଏହା ସବୁ ଉଚ୍ଚ ଖରାପ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଯୋଗୁ ହିଁ ଘଟୁଛି । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଏପରି ଭାବନା ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ନଆସୁ । ଯଦି ଏପରି ଭାବନା ମନ ଭିତରେ ଆସେ ତେବେ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ବଂଚନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଏବେ ଏହା ପ୍ରମାଣ ହେଉଅଛି କି ସେ ସବୁକଥା ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଏହି ସବୁକିଛି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟୁଅଛି । ତେଣୁ ଜଣେ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ସେହିସବୁ ଜିନିଷରୁ ବଂଚିବା ଉଚିତ୍ ।

ପୁଣି ଜଣେ ବାସ୍ତବିକ ଅହେମଦୀ ହେବାପାଇଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ମୋ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପୁଣି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଧୂଷତା, ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ବିଭ୍ରାଟର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ଆଣନାହିଁ । (ଉଜ୍‌ତ ମଜ୍‌ମୁଆ, ଇସ୍‌ତେହାରାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୪୬-୪୭)

ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଗଲା କି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାର କଣ ? ଏଥିରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ- ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି ଏହା କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାଇର ଅଧିକାରରୁ ଗୋଟିଏ ହାତ ଜମି ନେଇ ଦଖଲ କରିନିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଜମି ଉପରେ କବଜା କରିନିଏ । ସେହି ଜମିର ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଗୋଟି, ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ ଯାହା ଦୁଇ ଆଙ୍ଗୁଠିର ମଝିରେ ଆସିଯାଏ ଯାହାକୁ ସେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନେଇଯାଇଥିବ, (ଅର୍ଥାତ୍) ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ କବଜା କରିଥିବ ତେବେ ତା ତଳେ ଥିବା ଜମିର ସମସ୍ତ ତବକାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଜମିର ତଳେ ଥିବା ଯେତେ ପରସ୍ତ ମାଟି ଅଛି, ସେ ସବୁକୁ ମାଳ ବନାଯାଇ ତା ବେକରେ ପକାଇ ଦିଆଯିବ । ଯେତେବେଳେ ତାର ହିସାବ ନିକାଶ କରାଯିବ ଗୋଟିଏ ହାର ତିଆରି କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ହାରଟିକୁ ଗଳାରେ ପକାଇ ଦିଆଯିବ । (ମସନ୍ଦ୍ ଅହେମଦ୍ ବିନ୍ ହମ୍‌ଲ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୫୯-୬୦...ହଦିସ୍ - ୩୭୬୭)

ଏବେ ମାଟିତଳେ ଗୋଟିଏ ପଟରୁ ଅନ୍ୟପଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହଜାର ହଜାର ମାଲ୍ ରହିଛି ଏବଂ ମଣିଷ ଏହା ଚିନ୍ତା କରୁ କି ସେଥିପାଇଁ କେତେବଡ଼ ବୋଝ ମଣିଷ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଏତେବଡ଼ ଦଣ୍ଡ ଅଟେ କି ଏହାର ଜଞ୍ଜନା ମଧ୍ୟ ମଣିଷ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କାହାର ହକ୍କୁ ଛତାଜନେବା ବହୁତ ବଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ପାପ ଅଟେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଉତ୍ତମ ଗୁଣ ବିଷୟରେ ବତାଇଛେ କି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତର ଇସ୍‌ଲାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷାରେ ରହିଛି । ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଅଧିକାରକୁ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକାରକୁ ଦେବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ ଆମେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଛେ (କିନ୍ତୁ) ଯଦି ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାର ବିପରୀତ ତେବେ ଆମେ ହେଉଛେ ପାପୀ ଓ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ସୁସ୍ଥତାର ସହିତ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଯଦି ହେବେ ତେବେ ଆମର ତବ୍‌ଲିଗ୍ ମଧ୍ୟ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ । ଆମର ପ୍ରଭାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭଲ ପଡ଼ିବ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଯେଉଁ ସ୍ତରକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେପରିକି ଏକଥା ବର୍ଷନା ହେଲା କି ଅତ୍ୟାଚାରର ଭାବନା ମଧ୍ୟ ମନ

ଭିତରେ ଆଣିବା ନାହିଁ ତେଣୁ କାହା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାନଯାଉ । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ହେଉଛି ମୋମିନ୍ ହେବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ତ୍ତ ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉପାସନା କରିବା ହିଁ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ହେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ! ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ମୋ ଜମାତରେ ଗଣନା କରୁଛ, ତୁମେମାନେ ଆକାଶରେ ସେତେବେଳେ ମୋ ଜମାତର ଗଣାଯିବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ତକ୍‌ଫା (ଧର୍ମପରାୟଣତା)ର ମାର୍ଗ ଉପରେ ପାଦପାଦିବ ସୁତରାଂ ନିଜର ପାଠବେଳା ନମାଜକୁ ଏପରି ଭୟ ଓ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ପାଠ କର ଯେପରି ତୁମେ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ” । (କଶ୍‌ତିନୁହ୍, ରୁହାନି ଖଜାବନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୧୫)

ପୁଣି ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି- ନମାଜ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲ୍‌ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଫର୍ଜ୍ (ଧାର୍ଯ୍ୟ) । ହଦିସ୍‌ରେ ଆସୁଛି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ କୌମ୍ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଗ୍ରହଣ କଲା ଓ ଅନୁରୋଧ କଲା କି ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଆମପାଇଁ ନମାଜ ପଢ଼ିବା କ୍ଷମା କରିଦିଆଯାଉ କାରଣ ଆମେ ହେଉଛୁ ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକେ, ଆମପାଇଁ ପାଠବେଳା ନମାଜ ପଢ଼ିବା କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ସହିତ ରହୁଛନ୍ତି । ବଡ଼ବଡ଼ **Herd** (ଗୋଠ) ରଖି ଚରାଇଥାଆନ୍ତି । ବାହାର କାମ, ବହୁତ ପଣିଶୁମର କାମ ଅଛି । ଆମ ଜାମା ମଧ୍ୟ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଯୋଗୁ ଅବସର ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ କି ପାଠବେଳା ନମାଜ ପଢ଼ିପାରିବୁ । ତେବେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କି ଦେଖନ୍ତୁ ଯଦି ନମାଜ ନାହିଁ ତେବେ କଣ ରହିଲା ? ସେ ଧର୍ମ, ଧର୍ମ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ ନମାଜ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ନମାଜ କଣ ? ଏହା କି ନିଜର ବିବସତା ଓ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଖୁଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ତାହାଠାରୁ ହିଁ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମାଗିବା । କହୁଛନ୍ତି କି ଖୁଦାଙ୍କ ପ୍ରେମ, ତାର ଭୟ, ତାର ସ୍ମରଣରେ ମନଲାଗି ରହିବାର ନାମ ହେଉଛି ନମାଜ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଦାନ । କହୁଛନ୍ତି କି ପୁଣି ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ନମାଜରୁ ହିଁ ବିରାମ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ ତେବେ ସେ ପଶୁକ୍ତ ଠାରୁ ବଳି ଆଉ କଣ କଲା । ତାର ଅବସ୍ଥା ପୁଣି ପଶୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ । ସେହି ଖାଇବା ପିଇବା ଓ ପଶୁକ୍ତ ପରି ଶୋଇ ରହିବା, ଏହା ତ କଦାପି ଦାନ ନୁହେଁ । ଏହା ହେଉଛି କୁଫାର୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତ । (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୩-୨୫୪, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଂଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ସୁତରାଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କହିଛନ୍ତି କି ପଶୁ ଓ ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ କରୁଥିବା ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଉପାସନା ଏବଂ ନମାଜ । ଯଦି ଆମଠାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ହେଉନାହିଁ ତେବେ ନିଜେ ହିଁ ଆକଳନ କରିପାରିବେ କି କେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭିତରେ ଆସୁଛେ । ମୁଁ ଏଥିପ୍ରତି ଅନେକଥର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇସାରିଛି ଓ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛି କି ଯଦି ନମାଜ ସେଂଟର୍ ବା ମସଜିଦ୍ ଦୂର ଅଛି ତେବେ ପାଖାପାଖି ଥିବା କିଛି ଘର ଆପୋଷରେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେଉଁଠି ବାଜମାତ୍ ନମାଜର ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବ ସେଠାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ରହିବ ଓ ଆସନ୍ତା ପିଢ଼ାକୁ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସୁଧାର ହୋଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଆମେ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଅଛେ, ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛେ । ଆସନ୍ତା କାଲି ଓଉଜ୍‌ନିଆଠାରେ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ମସଜିଦ୍‌ର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମକୁ ଉପାସନା କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ ତେବେ ଏହି ସବୁ ମସଜିଦ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ କଣ ଲାଭ ? ମୁଁ ବାରମ୍ବାର କହୁଛି ଯେ ଯଦି ଓହ୍‌ଦାଦାର୍, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତନ୍‌ଜିମ୍‌ର ଓହ୍‌ଦାଦାର୍ ଓ ଜମାତି ସ୍ତରର ଓହ୍‌ଦାଦାର୍ ନିଜ ନିଜ ସ୍ତରରେ ନମାଜରେ ଉପସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବେ ତେବେ ଉପସ୍ଥାନ କେତେଗୁଣା ବଢ଼ିଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମର ଆସନ୍ତା ପିଢ଼ା ମଧ୍ୟ ତର୍କିୟତ୍ ହୋଇପାରିବ ।

ନମାଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଉପଦେଶ ଏପରି ଅଛି ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ ହୃଦୟକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଉଛି । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି କୟାମତ୍ ଦିନ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଭଲ୍‌କ୍‌ଠାରୁ ଯେଉଁ ଜିନିଷର ହିସାବ ନିଆଯିବ ତାହା ହେଉଛି ନମାଜ । ଯଦି ଏହି ହିସାବ ଠିକ୍ ରହିଲା ତେବେ ସେ ସଫଳ ହେଲା ଓ ମୋକ୍ଷ ପାଇଗଲା । ଯଦି ଏ ହିସାବ ଖରାପ ହେଲା ତେବେ ସେ ଅସଫଳ ହେଲା ଓ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଲା । (ସୁନନେ ନିସାଲ୍...ହଦିସ୍-୪୬୬)

ସୁତରାଂ ଏହା କୌଣସି ମାମୁଲି କଥା ନୁହେଁ କି ନମାଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଯେଉଁ ହକ୍ ଅଛି ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାନଯାଉ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ଏହି ହକ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ହକ୍ କେବଳ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ ହେବନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ଏବଂ ନଫଲ୍ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୫, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଂଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) ଏବଂ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏ ଉପଦେଶ ଅଛି କି ତୁମ ଫର୍ଜ୍ ନମାଜ ଗୁଡ଼ିକରେ ବେଳେବେଳେ ଯେଉଁ କମି ରହିଯାଉଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଫଲ୍ ନମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି । (ସୁନନେ ନିସାଲ୍...ହଦିସ୍-୪୬୬) ଯଦି ନଫିଲ୍ ନମାଜର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ । ସୁତରାଂ ନଫିଲ୍ ଏବଂ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ, ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ପୁଣି ଆଉଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ କଥା ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଦେବା ଉଚିତ୍ ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ଅହରହ ଧ୍ୟାନ ଦେବା । ମଣିଷ ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳ । ବେଳେବେଳେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ବଂଚିବା

ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ଅଲୁଖତାଲା ଏପରି ନୁହଁନ୍ତି କି ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଧରିବସନ୍ତି ଓ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ବା ସେ ତା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାଏ ବରଂ ଅଲୁଖତାଲା ସେହି ଭୁଲଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷମା ଓ ଆସନ୍ତାକୁ ସେଥିରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ବତାଇଛନ୍ତି ଓ ତାହା ହେଉଛି ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଅଲୁଖତାଲା ଏପରି ନୁହଁନ୍ତି କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦେବେ ଯେବେକି ସେ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରୁଥିବ । (ଅଲ୍ ଅନ୍-ଫାଲ:୩୪)

ଯଦି କିଛିଲୋକ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରୁଥିବେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଦଣ୍ଡ କ୍ଷମା ହୋଇଯାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବଂଚିଯାଆନ୍ତି । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି କି କିଛି ଲୋକେ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପାପ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଓ ଆଉକିଛି ଲୋକେ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପାପ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଇଥିଯୋଗୁ ଅଲୁଖତାଲା ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍କୁ ସବୁବେଳପାଇଁ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପାପ ବିଷୟରେ ଜଣାଥାଉ ବା ନଥାଉ ମନୁଷ୍ୟ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଚାଲୁ । ଜଣାନାହିଁ କେତେବେଳେ କଣ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଅଜାଣତରେ ପାପ ହୋଇଯାଏ । କହୁଛନ୍ତି କି ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍କୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ପାପା ନିମନ୍ତେ ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ ହେଉ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଜାଣିଥାଉ ବା ନଜାଣିଥାଉ ଏବଂ ହାତ, ଗୋଡ, ଜିଭ, ନାକ, କାନ ଏବଂ ଆଖି ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ପାପରୁ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଚାଲୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗ ପାପର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗକୁ ପାପରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିଚାଲ । ପାପ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ (କିଛି ନା କିଛି) ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି କି ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ ଶରଣରେ ରହିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏ ଦୁଆ ଶିଖାଇଛନ୍ତି କି ଏ ଯୁଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜିକାଲିର ଏହି ଯୁଗରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର୍ ଏହି ଦୁଆ ଅନବରତ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସେହି ଦୁଆଟି ହେଉଛି ଏପରି - *ରବ୍-ନା ଜଲମ୍-ନା ଅନ୍-ଫୁସ୍-ନା ଓ ଇଲ୍ ଲମ୍ ତଗ୍-ଫିରଲ୍-ନା ଓ ତରହ୍-ମ୍-ନା ଲନକୁନନ୍-ନା ମିନଲ୍ ଖାସିରିନ୍ ।* - (ମଲ୍-ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା - ୨୭୫) ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲୁଖ୍ ! ଆମେ ଆମ ଜୀବନ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନକରିବ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନକରିବ ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ । *ରବ୍-ନା ଜଲମ୍-ନା ଅନ୍-ଫୁସ୍-ନା ଓ ଇଲ୍ ଲମ୍ ତଗ୍-ଫିରଲ୍-ନା ଓ ତରହ୍-ମ୍-ନା ଲନକୁନନ୍-ନା ମିନଲ୍ ଖାସିରିନ୍ ।* (ଅଲ୍ ଆରାଫ୍ : ୨୪)

ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ଯେତେବେଳେ ଖୁଦାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ତଳକୁ ବସିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ତେଗ୍ଫାର୍ କରିବ ସେତେବେଳେ ରୁହୁଲ୍ କୁଦୁସ୍ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା)ର ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଦୂର ହୋଇପାରିବ” । (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୩୪)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ନିଜ ଅନୁଯାୟୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉଗୋଟିଏ ମୂଳ ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ହୁକୁକୁଲ୍ ଇବାଦ୍ (ସୃଷ୍ଟିକାର) ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରାଣୀ ଜଗତକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ପହଂଚାଇବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ । (ଅଜାଲା ଅଉହାଫ, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୬୪)

ଆପଣ ଆ:ସ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ନିଜର ହୃଦୟକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇ କହୁଛନ୍ତି- କଣ ତୁମ ଭିତରେ ଇଶ୍ଵରଭୟ ଓ ଏହାଫଳରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକାର ପାଇଁ ସହାନୁଭୂତି ରହିଛି କି ? ଗୋଟିଏ ହୃଦୟରେ ଆସୁଛି ଯେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପୋଷରେ ଜଣା କରନାହିଁ । ଆପୋଷରେ କଳିଝଗଡା କରନାହିଁ । ଆପୋଷରେ ବିଦେଶଭାବ ରଖନାହିଁ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ରଖନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସଉଦା ଉପରେ ସଉଦା କରନାହିଁ । ଆପୋଷରେ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଯାଅ । ମୁସଲ୍ମାନ ନିଜ ଭାଇ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେନାହିଁ, ତାକୁ ଅପମାନ କରେନାହିଁ ଓ ତାକୁ ନ୍ୟୁନ ମଣେନାହିଁ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ପାଇଁ କେବଳ ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ସେ ନିଜ ମୁସଲ୍ମାନ ଭାଇକୁ ନ୍ୟୁନ ମଣିନେଉ । ଜଣେ ମୁସଲ୍ମାନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟଜଣେ ମୁସଲ୍ମାନର ଜୀବନ ନେବା, ଧନ ଏବଂ ଇଜ୍ଜତ୍ (ହାନି କରିବା) ହରାମ୍ ଅଟେ ।

(ସହି ମୁସଲିମ୍...ହଦିସ୍-୬୫୪୧)

ଏହା ହେଉଛି ଏପରି କଥା ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଆମ ଅହେମଦାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରକାଶ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଏହା ଉପରେ ଅମଳ କରାଯାଉଛି । ଯଦି ସମସ୍ତ ମୁସଲ୍ମାନ ଆଜି ଏହି ବାସ୍ତବିକତାକୁ ବୁଝିନିଅନ୍ତେ ଓ ଏହା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅନ୍ତେ ଓ ମୁସଲ୍ମାନ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଏହା ଉପରେ ଅମଳ କରନ୍ତେ ତେବେ ଆଜିକାଲି ମୁସଲ୍ମାନ, ମୁସଲ୍ମାନ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧନକୁ ନିଃଶେଷ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ହଜାର ହଜାର, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପିଲାମାନେ ଅନାଥ ହେଉଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମହିଳା ବିଧବା ହେଉଛନ୍ତି ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ମରି ଯାଉଛନ୍ତି, ଏ ସବୁକିଛି ମଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁଣି ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ହେଉଛି ବହୁତ ବଡ଼ ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେଥିରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଅଲୁଖତାଲା ଆମକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି- ଯାହା ହୃଦୟ ଭିତରେ ସୋରିଷ ଦାନା ସଦୃଶ ଗର୍ବ ଥିବ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

(ସହି ମୁସଲିମ୍.....ହଦିସ୍-୨୬୭)

ପୁଣି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି- “ମୋ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ହେବାର ଏହା ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀ କି ଏହାଠାରୁ ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଶୈଳୀ ମିଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ନକରୁ ନା ଜ୍ଞାନ ନା କୁରୁମ୍ ନା ଧନର (ଗର୍ବ)” ।

(ମଲ୍-ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୭, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଲଲିସ୍ ପ୍ଲାନ) ପୁଣି ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି- “ମୁଁ ମୋ ଜମାତକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି ଗର୍ବ ଏବଂ ଅହଂକାରରୁ ବଂଚ କାରଣ ଗର୍ବ ଅହଂକାର ହେଉଛି ଆମ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଅଲୁଖଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭୀଷଣ ଖରାପ ଜିନିଷ” (ଦୁଜୁଲ୍ ମସିହ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୮, ପୃଷ୍ଠା-୪୦୨)

ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ହୁଜୁରୁଲ୍ ଓଦାଆ ଅବସରରେ କହିଥିଲେ କି ତୁମେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ସେ ଯେକୌଣସି ଜାତି ଓ ସ୍ତରର ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ମନୁଷ୍ୟ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୋଟିଏ ଦରଜା (ସ୍ତର) ରଖୁଅଛ । (ଅର୍ଥାତ୍) ସମସ୍ତେ ସମାନ । ଏବଂ କଳାଲୋକକୁ ଗୋରା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଗୋରାଲୋକକୁ କଳାଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ଆରବୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଣଆରବୀୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଅଣ ଆରବୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଗ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ।

(ଅଲ୍-ଜାମେ ଲେ ଶୁଅବିଲ୍ ଇମାନ, ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୨, ହଦିସ୍-୪୭୭୪....୨୦୦୩)

ସୁତରାଂ ଆମପାଇଁ ତ ବିନପ୍ରତାର ଏପରି ଶିକ୍ଷା ରହିଛି, ସମାନତାର ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । ଗର୍ବରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅହଂକାରରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅଣ ମୁସଲିମ୍ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ କଳା ଗୋରାର ଫରକ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ଗୋରା ଲିଡରମାନେ ଏପରି ଦାବୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କି ଗୋରାଲୋକମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡିଷରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି ତାହା ଅଣଗୋରା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ । ଦେଖନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅହଂକାରର କଣ ଅବସ୍ଥା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୁଇଗୋଟି ଅବସରରେ ମୋ ସହିତ ମଜଲିସରେ ଏଠି ଆମେରିକାର ଝିଅମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକଥା ପରିପ୍ରକାଶ କରାଗଲା କି ଜମାତରେ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ବର୍ଷ ବୈଷ୍ଣବତା ଦେଖାଯାଉଛି । ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଯୁବପିଢ଼ାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ କଥା । ଲଜ୍ଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଖୁଦାମ୍ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ୟାର୍ଥମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଜମାତର ତରଫିୟତି ନିଜାମକୁ ମଧ୍ୟ ଏ କଥାର ଜାଏଜା ନେବା ଉଚିତ୍ କି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ କାହିଁକି ଉଠୁଅଛି । ଏବଂ ଯଦି ଏଥିରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବିକତା ଅଛି ତେବେ ବୁଦ୍ଧିମତା ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ ଏ ମନୋଭାବକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ତରଫିୟତ୍ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି ତନଜିମ୍ ଏବଂ ଖୁଦାଦାର୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଳଦବାଜି (ଅତ୍ୟାଚାର) ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତି ନେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବା ଏକଥାରେ ଲାଗି ପଡ଼ନାହିଁ କି ଏକଥା କିଏ କହିଲା ଓ କାହିଁକି କହିଲା ବୋଲି । ବରଂ ଏହା ଦେଖନ୍ତୁ କି ଏକଥାରେ ସତ୍ୟତା ଅଛି କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି ପ୍ରକୃତ କଥା କଣ । ଯଦି ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ତେବେ କାହିଁକି ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନିଜି ମନମାଳିନିତା ତ ନାହିଁ, ସେଥିଯୋଗୁ ଏପରି କଥା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି । ସେ ଯାହାହେଉ ଓ ଯାହାମଧ୍ୟ କାରଣ ଥାଉ, ପ୍ରେମ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ ଏହି ଖରାପ କଥାକୁ ଆମେମାନେ ନିଜ ଭିତରୁ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏଠି ଯେଉଁ ଝିଅଟି ମୋତେ ଏକଥା କହିଥିଲା ତାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏହା କହିଲି କି ମୋ ପାଖକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଲେଖି ପଠାଅ କି କଣ ପାଇଁ ତୁମ ଭିତରେ ଏପରି ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଜମାତରେ ଜାତିଆଣ ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି ବୋଲି । ଯାହାହେଉ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରରୁ ବଂଚିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆଉଗୋଟିଏ କଥା ଯାହାପ୍ରତି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି ଓ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲୁଖତାଲା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ମାଲି କୁର୍ବାନୀ । ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ ଦୟାକରୁ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମାଲି କୁର୍ବାନୀରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ହଜାମୀ ଏବଂ ଓଲ୍ଡି (କରୁରାକାଳୀନ ଏବଂ ସାମୟିକ) ମାଲି କୁର୍ବାନୀରେ ଆମେରିକାର ଜମାତ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ ଫଜଲରୁ ଭରପୁର୍ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚାହା ଆମଦର ଯେଉଁ ନିୟମ ମାଲି ନିଜାମ୍ ପାଇଁ ରହିଛି ସେଥିରେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ସାମ୍ବାନୀକୁ ଆସୁଛି ବା ଆସୁଅଛି ତାହା ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼ୁଛି କି, ଏହା ବହୁତ କମ୍ ଅଟେ । ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଜଣେ ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବିବଶତା ଏବଂ ମଜ୍ଜୁରୀ ବତାଇ ଚାହା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କମ୍ କରିବା ବା ଶରାହ୍ (ମାପ) କମ୍ କରିବା ପାଇଁ କହିପାରେ । ଅନୁମତି ନେଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭଲ ଆମଦାନୀ ଅଛି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜାଏଜା ନେବା ଉଚିତ୍ କି କଣ ସେମାନେ ନିଜ ଆମଦାନୀ ମୁତାବକ ଚାହା ଦେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । କେବଳ ଏପରି ତ ହେଉନାହିଁ ଯେମିତି ଟାକ୍ସ ଦେବାପାଇଁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ କଟାକଟି କରାଯାଏ ସେହିପରି ଚାହା ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉ । ତେଣୁ ନିଜର ଆମଦାନୀକୁ ଦେଖନ୍ତୁ କାରଣ ଏ ଚାହାର ମାମଲା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମାମଲା । ସେକ୍ରେଗାରୀ ମାଲିକୁ ବା ନିଜାମକୁ ତ ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ କି କାହାର ଆମଦାନୀ କେତେ ଯାହା ମୁତାବକ ସେମାନେ ଚାହା ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ ତ ଜଣାଅଛି । ସେ ତ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଜାଣିଛି । ଯଦି ସଠିକ୍ ଶରାହ୍ରେ ଚାହା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ ତେବେ ମୁଁ ଭାବୁଛି କି ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମାତି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ବହୁତ କମ୍ ମାତ୍ରାରେ ଅଲଗା ତହରିକ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଜ ନିଜର ଜାଏଜା ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଚାହା ଆମର ବଜେଟ୍ ପୁନର୍ବାର ପରଖି ଜାଏଜା ନେଇ ଲେଖାନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ଚାହା ଲେଖାଇଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଥିବା ନୌମୁବାଇନ୍ (ନୁଆ ଅହେମଦୀ) ମାନଙ୍କର ଘଟଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା କରିଥାଏ କି କିପରି ସେମାନେ ଅହେମଦୀୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ନିଜ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ଓ ଉପାସନା

କରିବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଓ ମାଲି କୁରବାନୀର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଓ ପୁଣି ଅଲ୍ଲାହତାଲା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନେ ଗରୀବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଧନ ଦୌଳତ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ସେମାନେ ନିଜର ଇମାନ ଓ ନିଷ୍ଠାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛନ୍ତି । କୁରବାନୀର ଶବ୍ଦ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଏ ଅର୍ଥକୁ ସୁତାଉଛି କି ନିଜକୁ କଷ୍ଟରେ ପକାଇ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଓ ଏଠାରେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଉଠାଇ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା ନିମନ୍ତେ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ନିଜ ସୁବିଧା ମୁତାବକ ଅଳ୍ପ କିଛି ଦେଇ ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ବହୁତ ବଡ଼ କୁରବାନୀ କଲୁ ବୋଲି (କିନ୍ତୁ) ତାହା କୁରବାନୀ ନୁହେଁ । ନା ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ଏହ୍ସାନ (ଅନୁଗ୍ରହ) ଅଛି । ଯଦି ସେମାନେ ଚାହା ନଦେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ତା ଦାନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବାର ରାସ୍ତା ବାହାର କରିଦେବ ଏବଂ ବାହାର କରୁଅଛି ଓ କରିଚାଲିବ । ଇନଶାଆଲ୍ଲା । ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଓ ସେମାନେ ନିଜର ଆମଦାନୀ ମୁତାବକ ଚାହା ଦେଉନାହାନ୍ତି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କରୁଣାର ଉତରାଧିକାରୀ ହେବେ ।

ଆଜି ଯେଉଁ ଶେଷ କଥା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତାହା ହେଉଛି ଇତାଅତ୍ (ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା) । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପୁଣି ଉଲ୍ଲୁ ଅମର୍ (ତୁମ ଉପରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ହାକିମ୍)ଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହୁକୁମ୍ ଅଛି । ପୁଣି ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ନିଜର ବୟତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଇତାଅତ୍ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି କି ଇତାଅତ୍ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ମରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଏମ୍ ରହିବ ।

(ଅଜାଲା ଅଓହାମ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୫୬୪) ଆମର ବିଭିନ୍ନ ତନଜିମ୍ (ସଂଗଠନ)ରେ ଯେଉଁ ଅହ୍ଦ(ପ୍ରତିଜ୍ଞା) ରହିଛି ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକରେ ଏ ଶବ୍ଦ ରହିଛି କି ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଲାହା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ସେହିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ପରିଚାଳିତ ହେବି । କିଛି ତେଡ଼ା ମିଜାଜର ଲୋକେ ବା ମୁନାଫିକ୍ ମନୋଭାବ ରଖୁଥିବା ଲୋକେ ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି କି ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲା (ଉଚିତ୍ ଓ ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି) ନିମନ୍ତେ ଏ ଅହ୍ଦ ଅଛି । କିଛି ଲୋକେ ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି କି ଖଲିଫାଙ୍କର କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି ମାରୁଫ୍ ନୁହେଁ ବା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କିଛି କଥା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । (ତେଣୁ) ଏପରି ଅର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏ ଭାବନା ରହିଛି । ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ଯଦି ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ଥିବେ ବୋଧ ହୁଏ

ଲକ୍ଷକେରେ ଜଣେ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭାବନାର ରଦ୍ଦ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । କାରଣ ଯୁବପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବନା ପ୍ରଦୁଷ୍ଟିତ କରିଥାଏ । ଯଦି ଏପରି କିଏ ନିଜେ ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଲାଗିଯାଏ ତେବେ ଜମାତର ଏକତା ଚିଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଏକଥାରେ ତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ କି କେଉଁ କଥା ମାରୁଫ୍ (ଉଚିତ୍) ଏବଂ କଣ ଅନୁଚିତ୍ । ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଅଓଲ୍ ଏକଥାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କହୁଛନ୍ତି କି -

“ଆଉଗୋଟିଏ ଭୁଲ୍ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ଇତାଅତ୍ ଦରମାରୁଫ୍କୁ ବୁଝିବାରେ” ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଇତାଅତ୍ କରିବା । କହୁଛନ୍ତି “ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମେ ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମଣ୍ଡନାହେଁ ସେ କଥାର ଇତାଅତ୍ ନ କରିବା” । ଆପଣ ର:ଅ କହୁଛନ୍ତି କି “ଏ ଶବ୍ଦଟି ନବା କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆସିଅଛି” ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି କି “*ଓ ଲା ଯାସିନକା ଫି ମାରୁଫିନ୍*” ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ୍ କଥାରେ ତୁମର ନାଫରମାନି କରିବୁ ନାହିଁ । ସେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଏବେ କଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାର କୌଣସି ସୂଚୀ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି” । (ହକାଏକଲ୍ ଫୁରକାନ, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୫-୭୬, ଜେରେ ଆୟତ, ଅଲ୍ମୁମ୍ମତହ୍ନା:୧୩) ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁ କଥା ଆପଣ ସଠିକ୍ କହିବେ ଓ କେଉଁ କଥାକୁ ଭୁଲ୍ କହିବେ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଅମର୍ ବିଲ୍ ମାରୁଫ୍ରେ ତଫସିରରେ କହୁଛନ୍ତି କି “ଏ ନବା ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଅଛି, ଯାହା ବୁଝିବ ବିପରୀତ ନୁହେଁ” । (ବରାହିନେ ଅହେମଦାୟା, ପଂଚମ ଭାଗ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୧, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୦)

ଅର୍ଥାତ୍ ମାରୁଫ୍ କଥା ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ବୁଝିବ ବିପରୀତ ନୁହେଁ ଏବଂ ତାହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ହଦିସ୍ରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି କି ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଗୋଟିଏ କାଫିଲା ପଠାଇଲେ । ସେଠାରେ ପହଂଚି ଲୋକମାନେ ନିଆଁ ଜଳାଇଲେ । ତାଙ୍କର ଯିଏ ଅମିରେ କାଫିଲା (ଦକର ମୁଖୁଆ) ଥିଲା ସେ ଅଙ୍ଗରେ ଏକଥା କହିଗଲା କି ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ନିଆଁରେ ତେଇଁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି ତେବେ ତୁମେ କଣ ତେଇଁପଡ଼ିବ ? କିଛି ଲୋକ କହିଲେ ଏହା ବିଲକ୍ତ ଭୁଲ୍ କଥା । ଏହା ତ ଆମ୍ଭତ୍ୟା ସଦୃଶ । ଆଉକିଛି ଲୋକ କହିଲେ ଅମାରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାହେଉ ପରେ ଅମାର କହିଲେ କି ମୁଁ ତ ଅଙ୍ଗ କରୁଥିଲି ଓ ମାମଲା ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଯେତେବେଳେ ମଦିନାକୁ ଫେରିଆସିଲେ ଓ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ବତାଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କି ଅମାର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର

ଅବଜ୍ଞା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତାଙ୍କର ଇତାଅତ୍ କରନାହିଁ । (ସୁନତେ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍...ହଦିସ୍-୨୬୨୫)

ଏହା ହେଉଛି ମାରୁଫ୍ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କି ଯାହା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ହୁକୁମ୍ ଅଛି ତା ବିରୋଧରେ ଯଦି କିଏ ହୁକୁମ୍ କରେ ତେବେ ତାହା ମାରୁଫ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତା ରସୁଲଙ୍କର ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅଛି ତା ମୁତାବକ ଯଦି ହୁକୁମ୍ କରାଯାଏ ତେବେ ତାହା ମାରୁଫ୍ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା କି ତାଅତ୍ ଦରମାରୁଫ୍ ବା ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲା (ଉଚିତ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି)ଯାହାକୁ ମାନିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ହୁକୁମ୍ ଓ ପୁଣି ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ତେଣୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପେଶ୍ଗୋଇ ମୁତାବକ ପ୍ରକୃତ ଖୁଲାଫତ୍ କାଏମ୍ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ କାଏମ୍ ରହିବ, ତେବେ ଏପରି ଖୁଲାଫତ୍ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏବଂ ତା ରସୁଲଙ୍କ ହୁକୁମ୍ ବିରୋଧି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ । କୋରାନ ଓ ସୁନ୍ନତରେ ଯାହା ଅଛି ସେ ତା ମୁତାବକ ହିଁ ଚାଲିବ ।

ଏ ଶବ୍ଦଟି ଅର୍ଥାତ୍ ତାଅତ୍ ଦରମାରୁଫ୍ ବା ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲାର ଇତାଅତ୍ କରିବା ଥାଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବୟତର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଏହାକୁ ରଖିଛନ୍ତି ଓ ଖୁଲାଫତେ ଅହେମଦାୟାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହ୍ଦରେ ଏହାକୁ ସାମିଲ୍ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା କି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ହୁକୁମ୍ ଜାରି କରିବା ଓ ଜମାତକୁ ଏ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ଏବଂ ଯିଏ ନିଜକୁ ଜମାତର ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛି ତାର ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ଉକ୍ତ ଅହ୍ଦ (ପ୍ରତିଜ୍ଞା)କୁ ପାଳନ କରି ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଲାହାଙ୍କ ଜମାତ୍ ସମ୍ପର୍କିତ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ରହିଛି ତା ଉପରେ ଅମଳ କରୁ । ହଜରତ୍ ମୁସ୍ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି କି ଏପରି କଦାପି ହୋଇପାରେନା, ଯଦି କେବେ କୌଣସି ଭୁଲ୍ ହିଦାୟତ୍ ହୋଇଯିବ ମଧ୍ୟ ତେବେ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଖୁଲାଫତ୍ରେ ସୁରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ସେଇଥିପାଇଁ ତାର ଫଳ ଅଲ୍ଲାହତାଲା କଦାପି ଖରାପ ହେବାକୁ ଦେବେନାହିଁ ଓ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ କି ତାର ଉତ୍ତମ ଫଳ ବାହାରିବ । (ତଫସିର୍ କବିର, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୩୭୬-୩୭୭, ନୁର୍:୫୬)

ସେଇଥିପାଇଁ ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲା ହେଉଛି ତାହା ଯାହା କୋରାନ ମୁତାବକ, ସୁନ୍ନତ ମୁତାବକ, ହଦିସ୍ ମୁତାବକ ଏବଂ ଏ ଯୁଗର ହକମ୍ ଅଦଲ୍ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ବିଚାରକ)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ମୁତାବକ ଅଟେ । ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ମାଧ୍ୟମ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଜମାତର ଏକତା କାଏମ୍ ରହିପାରିବ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାହାପାଇଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉ ଓ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ହେଉ ନଚେତ୍ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଏହା କହିଛନ୍ତି କି ମୋତେ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ାଇବାରେ କୌଣସି ଗରଜ ନାହିଁ କି ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଚାଲିବ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହେଉଥିବେ କିନ୍ତୁ ଇତାଅତ୍ କରିବା ଜାଣୁନଥିବେ । ଆପଣ ଆ:ସ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ମୋ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଏବଂ ମୋ ବୟତରେ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଇସ୍ଲାହା (ସୁଧାର) ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହା ରସୁଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିତାଉନାହାନ୍ତି ତେବେ ଏପରି ବୟତ କରିବା ଲାଭହୀନ । (ମଫ୍ତୁହିବୁର୍ ରହମାନ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୬) (ଉଷ୍ଟୁତ୍ ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୬, ପୃଷ୍ଠା-୧୪୨, ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୩୪)

ସୁତରାଂ ଅହେମଦା ହେବାର ଲାଭ ଆମକୁ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝି ଏହା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ଚେଷ୍ଟା କରିବା । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି-

“ଇତାଅତ୍ (ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା) କୌଣସି ଛୋଟ କଥା ନୁହେଁ ଏବଂ ସହଜ କଥା ନୁହେଁ” ଏହା କୌଣସି ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । “ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ ।” (ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୪, ହାଶିୟା, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁହ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଇତାଅତ୍ କରୁନାହିଁ ସେ ଏହି ସିଲ୍ ସିଲ୍ କୁ ବଦନାମ୍ କରୁଛି” (ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୭୪, ହାଶିୟା, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁହ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) ।

ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଜମାତକୁ କହିଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଏହି ବୟତ ଉପରେ ହିଁ ଭରଷା କରନାହିଁ । ଏହାର ବାସ୍ତବିକତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନପହଂଚିଛି” ଅର୍ଥାତ୍ ବୟତର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । “ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଜାତ୍ (ମୋକ୍ଷ) ନାହିଁ । (ମଲ୍ ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୨୩୨-୨୩୩, ହାଶିୟା, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁହ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) ।

ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମୀୟ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝି ତା ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ବୟତରେ ଆସିବାର ହକ୍ ମୁତାବକ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଇତାଅତ୍ କରି ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଖଲିଫାଏ ଓଲ୍ଲାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ମାରୁଫ୍ ଫୈସଲା ଉପରେ ସହୃଦୟତାର ସହିତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସହିତ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆମକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...

ଜମାତ ଭିତରେ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଧୋକାତଳେ ଏକାଠି କରିପାରିବ । ଏଥିରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଜମାତ ଅହେମଦୀୟା ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଫଜଲରୁ ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ ଜମାତ ଅଟେ ଓ ଧାର୍ମିକ ଜମାତ ଗୁଡ଼ିକ ଧିରେ ଧିରେ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ଉନ୍ନତି କରିଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଦୟାବଳରୁ ଜମାତ ଅହେମଦୀୟା ଉନ୍ନତି କରିପାରିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକେ ଏ ଜମାତରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଛଅ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଏ ଜମାତରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆମର ଏ ଆଶା ଅଛି କି ଇନ୍-ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଆସିବ କି ଏ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଜମାତର ବା ଇସଲାମର ପ୍ରକୃତ ବାତୀକୁ ବୁଝିବେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇଯିବେ । ହଜୁର ଅନୁସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହିଛନ୍ତି କି ମୁଁ ମସିହ ମୁହମ୍ମଦି (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ମସିହ) ଅଟେ ଏବଂ ମସିହ ମୁସ୍ତଫି (ମୁସାଙ୍କ ମସିହ)ଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣରେ ଆସିଅଛି । ଇସାଇୟତର ଯେଉଁ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା ଓ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ତାକୁ ପରିଚୟ ମିଳିଲା ଓ ତାଙ୍କର ବିରୋଧ କମ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାକୁ ତିନିଶହ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକା ସମୟ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଇନ୍-ଶାଆଲ୍ଲାଃ ତିନିଶହ ବର୍ଷ ବିତିନଥିବ କି ଜମାତ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଉପରେ ଗାଲିବ ହୋଇଯିବ ବା ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମକୁ ମାନିବାବାଲା ଲୋକେ ହୋଇଯିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ କୌଣସି ନିରାଶା ନାହିଁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

Koceva Gonca ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପେଶାରେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ପେଶାରେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ । ବହୁତ କନ୍ଫରେନ୍ସ ଦେଖି ଓ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଇଂଚରଭ୍ୟୁ ନେଇଛି । ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ଯେ ମୋର ଜଳସା ନିମନ୍ତେ ଥିବା ତକ୍ଲୁମ୍-ଗାରାଟି ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉ ଓ ଇଂଚରନେଟ୍ରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାକୁ ଦେଖୁ । ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଆସନ୍ତାକି ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କାମ କରିବି ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦେଖିବେ ସେମାନେ ବୁଝିଯିବେ କି ପ୍ରେମ କିପରି ପ୍ରସାର କରାଯାଏ । ଅହେମଦୀୟତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂସାରବାସୀକୁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ବତାଇବି ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ କିପରି ବିତାଇବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏତେମାତ୍ରାରେ ଭଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଏତେମାତ୍ରାରେ ଯୁକ୍ତାତ୍ମକ ଭାବନାକୁ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଫ୍‌ଦ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଆଉଜଣେ ଅତିଥି **Kostovski Stojanco** ଲେଖୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଜଳସାସାଲାନାରେ ୨୦୧୨ ମସିହାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି ଓ ଏହା ହେଉଛି ମୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଳସା । ଏଥରକ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ସବୁ କଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଭୂତି ହେଲା ଯାହା ସବୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇସାରିଥିଲା । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମକୁ ଦେଖିଲି । ଆମର ବହୁତ ଭଲ

ଆତିଥ୍ୟତା କରାଗଲା । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଆପଣଙ୍କର ସେହିସବୁ ଭାଷଣ, ଯେଉଁଥିରେ ଆପଣ ଇସଲାମ୍ ବିଷୟରେ ବତାଇଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କର ସେହି ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକରୁ ମୋର ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମିଳିଗଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାର ଉତ୍ତର ଜାଣିନଥିଲି । ଆପଣଙ୍କର ଏକଥା ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା କି ଦାନ କରୁଥିବା ହାତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ହାତଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଏ ଜଳସା ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

Uzunova Dejana ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି- ଏ ଜଳସା ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ବିଶେଷ ରୂପେ ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ମୋର ପ୍ରଥମ ଜଳସା ଓ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି କି ପୁନର୍ବାର ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବି । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମତ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି କି ଜଳସାରେ ଆମପରି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୁସଲମାନ ନୁହଁନ୍ତି, କଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ହଲ୍ ଭିତରେ ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ଏପରି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ଜଳସା ବିଷୟରେ ଏବଂ ଜମାତ ବିଷୟରେ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ।

Findanka Ristova ସାହିବା ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ପଛବର୍ଷ ଜଳସା ମୋ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା ତାହା ମୋତେ ବିବସ କରିଦେଲା କି ଏ ବର୍ଷ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିଲି । ଏ ଜଳସା ମୋ ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ବିଶେଷ ରୂପେ ସମସ୍ତ କାରକ୍ତନ୍ (କର୍ମୀ) ଯେଉଁମାନେ ବିନା କୌଣସି ତୃପ୍ତିରେ ନିଜ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ । ଆମକୁ ଏ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ଯେପରି ଆମେ ନିଜ ଘରେ ଅଛୁ । ଏବର୍ଷ ଖଲିଫା ସାହେବଙ୍କ ଭାଷଣ ମୋ ମନ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

Zorinski Zorancho ସାହେବ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି:- ମୁଁ ଜଳସାକୁ ପ୍ରଥମଥର ଜଣେ ଅତିଥି ରୂପେ ଓ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଛି । ମୁଁ ସେହି ନିମନ୍ତେ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ଯାହା ଓସ୍ତାଦ୍ ସାହେବ୍ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବତାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାନାହିଁ କି ଏତେବଡ଼ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଓ ଭାଇତ୍ୱର ସହିତ ଏଠାରେ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏକଥାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଆରମ୍ଭରେ ମୋର ଭାବନା ଏହା ଥିଲା କି ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଦିନ ହିଁ ମୁଁ ଏକଥା ଅନୁଭବ କରିନେଲି କି ଏଠାରେ ଏପରି ସେମିତି କିଛି ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଆପତି ଅଭିଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆପଣମାନଙ୍କର ମୋଗୋ “ମହବ୍ ସବ୍ କେଲିଏ, ନଫ୍‌ରତ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ” ଏପରି ଏକ ଏକମାତ୍ର ବାତୀ ଅଟେ ଯାହା ବହୁତ ପବିତ୍ର ବାତୀ ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବାତୀ ଅଟେ । ଏହି ମୋଗୋ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର ମୂଳମନ୍ତ୍ର । ମୁଁ ହଜୁରଙ୍କ ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ଏକଥା ଆଶା କରୁଛି କି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକେ ଆପଣଙ୍କ କଥା

ଶୁଣନ୍ତୁ । ମୁଁ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ହିସାବରେ ଏ ଚେଷ୍ଟା କରିବି କି ନିଜର ଦର୍ଶକ ମାନଙ୍କୁ ଏହି ବାତୀର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଦେଖାଇବି ଯାହାକୁ ମୁଁ ରେକର୍ଡ଼ କରିଛି । ହଜୁରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋ ଉପରେ ଏକ ଅଜବ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ହାତକୁ ଛୁଇଁଲି ସେତେବେଳେ ମୋ ଶରୀରରେ ବିଜୁଲିର ଢେଉ ଦଉଡ଼ିଗଲା । ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏକଥା କହୁଅଛି ପୁନର୍ବାର ମୋ ଶରୀର ଭିତରେ ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥିତ । ମୁଁ ଜାଣିନଥିଲି କି ହଜୁରଙ୍କ ହାତକୁ ରୁମ୍‌ନ ଦିଆଯାଇପାରିବ ବୋଲି । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ରୁମ୍‌ନ ଦେବାର ଦେଖୁଲି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବି ।

ସେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି କହିଲେ:- ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣ ପ୍ରଭେଦ ଅଛି ? ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର ଅନୁସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଫରକ ଆପଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ଏଠାକୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିଛନ୍ତି କି, ତାହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅହେମଦୀୟା ମୁସଲିମ୍ ଜମାତ, ଯାହା ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ସେ ସବୁ ଖୁଲାଫତର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ ଉଠୁଛନ୍ତି ଓ ବସୁଛନ୍ତି ଓ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାଧାରା ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯେବେକି ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି କୌଣସି ଲିଡର୍ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫିରକା ନିଜ ନିଜର ରାଗ ଆଳାପ କରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଭେଦ । ହଜୁର ଅନୁସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ ପୁଣି କହିଲେ- ତେଣୁ ପୃଥିବୀରେ ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ଦେଖିନିଅନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆର୍ଥିକା ହେଉ ବା ପୂର୍ବ ଆର୍ଥିକା ବା ଇସ୍ତୋନେସିଆ ବା ଉପଦୀପ ଗୁଡ଼ିକରେ ରହୁଥିବା ଲୋକେ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ବା ଉତ୍ତର ଆମେରିକା ବା ଯୁରୋପ୍ ବା ଏସିଆରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ହିଁ ହେବ । ଏବଂ ଏକଥା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉକେଉଁଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବନାହିଁ । କି ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ରହିଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତିର ଲୋକେ ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତାଧାରା ରଖୁଥିବେ, ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ବାତୀକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଚିନ୍ତାଧାରା । ତେଣୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତାଧାରାର କାରଣ ହେଉଛି ଏହା କି ଆଁ ଜହରତ୍ ସ:ଆ:ସ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ୧୪ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେଉଁ ମସିହ ମଉଦ୍ ଏବଂ ମେହଦୀ ମାହୁଦ୍ ଜମାତ୍ ହୋଇ ଆସିବେ ତାଙ୍କୁ ମାନିବ । ଏହାପରେ ଖୁଲାଫତର ସିଲ୍‌ସିଲା ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ (ଯଦି) ମୁସଲମାନ ଉମତ୍ ତାଙ୍କୁ ମାନିବେ ତ ଗୋଟିଏ ଉମତ୍ ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ବିରୋଧ ହେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ ଆସି ଆମ ଜମାତରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଦ୍ୱାରା ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି କି ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଭାଇତ୍ୱର ପରିବେଶକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ମାନି ତଳିବା । ତେଣୁ ଆମେ ଆଶା

ରଖୁଛୁ କି ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଏକ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜମାତର ବାତୀକୁ ବୁଝିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବେ ।

Maria Tncevska ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ମୋତେ ଏକଥାରେ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଲା ଯେ ମୁଁ ଏ ଜଳସାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସାମିଲ ହେଉଅଛି । ଏହା ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ମଣ । ଏଥିରେ ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭବ ଥିଲା । ଜଳସା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଆସିଛି ଯେବେ ମୋତେ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଲା କି ଚାରିଆଡ଼ୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଢେଉ ବହି ଆସୁଛି । ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଆସିଛି ଯେବେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଏକାଠି ହୋଇ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ଆପୋଷରେ ପ୍ରେମ ଓ ସ୍ନେହର ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଇସଲାମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଗୁଡ଼ିକ ମୋର ଭାବନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଉଥିଲା । ଏହା ସବୁକିଛି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା କି ସବୁ ଲୋକମାନେ ଆପୋଷରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ମୋତେ ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ରେ ସାମିଲ କରିଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

Daniel Cuklev ସାହେବ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଏ ଜଳସାରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ଏ ଥରକ ମୁଁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲି । ମୋ ମତରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିରୁ ଅଧିକ ଲୋକେ ଆସି ଏଠାରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ଖାସ୍ତା ବହୁତ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଥିଲା ଓ ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ସେହିଭଳି ଏକଥା ମୋତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି କି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ୪୦୦୦୦ ଲୋକ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୀରବତା ରହିଥିଲା କି ଯେପରି ଏଠାରେ କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନାହିଁ ଏବଂ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା କି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ନିଜ ଧର୍ମ ଓ ନିଜ ଖଲିଫାକୁ ବହୁମାତ୍ରାରେ ସମ୍ମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

Natalja Krsteska ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଏକଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇ ମୋତେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ମାନବଜାତି ସହିତ ସହାନୁଭୂତିର ଏପରି ଆଲୋକ ମିଳିଲା ଯାହା ମୋତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଇବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଖୁଦାଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆରେ ପାଇପାରିବା । କିନ୍ତୁ ଆମପାଇଁ ଏହା ଉଚିତ୍ ହେବ କି ସହୃଦୟତାର ସହିତ ଖୁଦାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା । ଫଳତଃ ଏ ସଂସାର ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ହୋଇପାରିବ । ମୁଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଏ ଜଳସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ନିଜକୁ ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ ରୂପେ ବିବେଚନା କରୁଅଛି ।

Adem Vejselov ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ମକ୍କୁନିଆଠାରୁ ଜଳସା ନିମନ୍ତେ ବସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାତ୍ରା କଲୁ । ଏ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ରହି ରହିକା ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ମୋତେ ଜଳସାର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ସମୟରେ ଧୋକା ଉତୋଳନ କରିବାର ଉତ୍ସବିତ୍ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା । ହଜୁର ଅନୁସ୍ୱରଙ୍କର ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁଥିରେ ହଜୁର ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛି ଓ ଜମାତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଏହି ତିନିଦିନ ଯାକ ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଛି । ମୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି କି, ମୋତେ ଏବେ ଯାଇ ଜାଣିବାକୁ

ମିଳିଲା କି ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ କିପରି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଜଣେ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଆଉଜଣେ ଅଣ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏ ଜଳସା ମୋ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବାର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅବସର ଥିଲା ।

ଆଉଜଣେ ମହିଳା ଅତିଥି ପଚାରିଲେ କି ଆପଣ ଜଣେ ଖଲିଫା ହୋଇଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵରେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ବହୁତ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆପଣ କିପରି ଏ ସବୁ କରିପାରୁଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏ ସବୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମଣିଷର ଚେଷ୍ଟା ଦ୍ଵାରା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ଏ ଲୋକମାନେ ପାଠଦିନ କାମ କରି ଦୁଇଦିନର ଡ୍ଵିକେଣ୍ଡ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ବା ଛଅଦିନ କାମ କରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ଡ୍ଵିକେଣ୍ଡ ନେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଇଁ କୌଣସି ଡ୍ଵିକେଣ୍ଡ ନାହିଁ ।

ଆଉଜଣେ ଅତିଥି ପଚାରିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାକିସ୍ତାନରେ ଇମ୍ବରାନର ଖାନର ଯେଉଁ ସରକାର ଆସିଛି, କଣ ତା ଦ୍ଵାରା ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିବ ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହେମଦୀ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜାତୀୟ ସମ୍ବିଧାନରେ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଯେଉଁ କାନୁନ୍ ପାସ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଅହେମଦୀମାନେ ମୁସଲମାନ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ଓ ତାକୁ ପରେ ଜିଆଉଲ୍ ହକ୍ ଆସି ଆହୁରି ଅଧିକ କରି ଏପରି ବନାଇଦେଲେ କି ଅହେମଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଡ୍ଵାଜ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅହେମଦୀ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଅହେମଦୀ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସଲାମ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଅହେମଦୀ ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ପଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ଏହିପରି ଅଜବ ଓ ବେହୁଦା ପ୍ରକାରର କାନୁନ୍ ରଖାଯାଇଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସବୁ କାନୁନ୍ ରହିଥିବ କୌଣସି ସରକାର ଆସିଗଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେହି କାନୁନ୍ ଯୋଗୁ ଆଜିକାଲି ମୁଲ୍ଲାମାନେ ବହୁତ ଜୋର୍ରେ ଅଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯେଉଁଠି ଇମ୍ବରାନ ଖାନର କଥା ଉଠୁଛି ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କାନୁନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରକାର ଚଳାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେଠାରେ ମୌଲବୀ ମାନଙ୍କର ଜୋର୍ ରହିଛି । ଏପରିକି ବିଗତ ଦିନ ଇମ୍ବରାନ ଖାନ ଗୋଟିଏ ଆଡ୍ଵାଜ୍‌ଜରି କାଉନ୍ସିଲ୍ ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଜଣେ ବହୁତ ଭଲ ଅହେମଦୀ ଇକୋନୋମିଷ୍ଟ, ଯାହାର ପୃଥିବୀରେ ନାମ ଅଛି ଏବଂ ସେ ଆମେରିକାର ଗୋଟିଏ ୟୁନିଭରସିଟିରେ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନାମ ସାମିଲ କରିବା ଯୋଗୁ ମୁଲ୍ଲାମାନେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ କୋଳାହଳ କଲେ କି ତୁମେ ଏହି କାବିଆନକୁ ସାମିଲ କାହିଁକି କଲ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହାକୁ ବର୍ଦ୍ଧାସ୍ତ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଯଦିତ ପ୍ରଥମେ ଇମ୍ବରାନ ଖାନଙ୍କ ସରକାରରେ ଥିବା ମିନିଷ୍ଟରମାନେ ଏକଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଲେ କି ଆମେ ତାକୁ କୌଣସି ଇସଲାମୀୟ ସଂଗଠନରେ ସାମିଲ କରିନାହିଁ । ଆମେ ତ ତାକୁ ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ କାଉନ୍ସିଲ୍‌ରେ ସାମିଲ କରିଛୁ ଓ ସେହି କମିଟିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ

ରୂପେ ତାକୁ ବନାଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଲ୍ଲାମାନେ ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ ଶେଷରେ ଇମ୍ବରାନ ଖାନଙ୍କ ସରକାରକୁ ମୁଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଣ୍ଡୋଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଓ ପୁଣି ସେ ଉକ୍ତ ଇକୋନୋମିଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଜ୍ବୁର୍ କରିଦେଲେ କି ଏବେ ରିଜାଇନ୍ କରିଦିଅ ନହେଲେ ଆମେ ତୁମକୁ ବାହାର କରିଦେବୁ । ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ପାକିସ୍ତାନରେ ଇମ୍ବରାନ ଖାନ ସରକାରଙ୍କର ନ୍ୟାୟ କରିବାର ଏହା ହେଉଛି ତାଜା ଉଦାହରଣ । ମେସିଡୋନିଆ ଓଫ୍‌ଦର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ୭:୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଶେଷରେ ଓଫ୍‌ଦର ସଦସ୍ୟମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ଆଲ୍‌ବାନିଆରୁ ଆସିଥିବା ଓଫ୍‌ଦର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଆଲ୍‌ବାନିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଲ୍‌ବାନିଆରୁ ଏବର୍ଷ ୪୩ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲା ।

ଜଣେ ଅତିଥି କହିଲେ କି ଏ ଜଲ୍‌ସାକୁ ଆସିବାର ମୋ ନିକଟରେ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ମୋର ଦୁଇଜଣ ପୁଅ ବୟତ୍ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି କି ସେମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଲ୍‌ସାକୁ ଦେଖିବି । ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଉଛି ଜର୍ମାନୀ ହେଉଛି ଏକ ଉନ୍ନତଶାଳ ରାଷ୍ଟ୍ର । ତେଣୁ ସେ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାକୁ ଆସି ମୁଁ ଦେଖିଲି କି ଏବେ ମୋତେ ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ସେ ଦୁଇଜଣଯାକ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଜମାତର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶିଘ୍ର ଆପଣଙ୍କ ଜମାତର ସଦସ୍ୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସେ ପୁଣି କହିଲେ କି ଆମେ ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଛୁ ଯେଉଁଠି ୬୦ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗିଥିଲା । ଏବେ ନୁଆ ଜେନେରେସନ୍ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଜେନେରେସନ୍‌ର ସମୟ କିଛି ଅଲଗା ଥିଲା । କମ୍ୟୁନିଜିମ୍ ଯୋଗୁଁ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ବାପା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହେମଦୀୟତ୍ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାତାଲା ଫଜଲ୍ କରନ୍ତୁ ।

ଆଲ୍‌ବାନିଆରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଓକିଲ କହିଲେ କି- ଆଲ୍‌ବାନିଆ ଜମାତ୍ ଆଲ୍‌ବାନିଆର କନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନ୍ ମୁତାବକ କାମ କରିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ମୁଁ ଜଲ୍‌ସା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିପାରିଛି । ଜଲ୍‌ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏଠି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ତ୍ରୁଟି ନଥିଲା । ଏପରି ଲାଗୁଥିଲା ଯେପରି ମହୁମାଛିର ଫେଣା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏକଥା ମୋତେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ପୁଣି ମୁଁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି କି କିପରି ସବୁ ଲୋକମାନେ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଏବଂ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି କି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ

ଶିଘ୍ର ଏ ଜମାତର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଯିବି । ଆଉଜଣେ ଅହେମଦୀ ଯୁବକ କହିଲେ କି ମୁଁ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆସିଛି । ପଛବର୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଅହେମଦୀ ନଥିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଅହେମଦୀ ହୋଇସାରିଛି ଓ ଜଣେ ଅହେମଦୀ ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି ଏବଂ ପାର୍ଟ୍ ଟାଇମ୍ ଫଟୋଗ୍ରାଫିର କାମ କରୁଛି ।

ଆଉଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରି କହିଲେ କି ମୋ ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ମୋମିନ୍ ହେବି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇପାରିବି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଖୁଦା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଳାଷକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଆଲ୍‌ବାନିଆରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଅହେମଦୀ ବନ୍ଧୁ Bekimbica ସାହେବ୍ କହିଲେ- ମୁଁ ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ବୟତ୍ କରି ଅହେମଦୀୟତ୍‌ରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି । ମୁଁ ହେଉଛି ଜଣେ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ । ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ମୋ ଜୀବନର ବହୁତ ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଭେଣ୍ଟ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କି ଏଥର ମୁଁ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଖବରକାଗଜରେ କାମ କରୁଥିଲି ଏବଂ ସେହି କାମକୁ ମୁଁ ଛାଡ଼ିଦେଲି । ଏବଂ ତା ପରେ କାମ ଖୋଜିବାରେ ତିନି ଚାରିଗୋଟି ଅଫର୍ ମୋତେ ମିଳିଲା ଓ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା କହିଦେଲି କି ଯଦି ମୋତେ କାମ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ୧୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କାରଣ ମୋର ଗୋଟିଏ ଦାୟିତ୍ଵ ଅଛି, ଯାହା ଉପରେ ମୁଁ ଏ କାମକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ ଓ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଟି ଏହା ଥିଲା କି ମୁଁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାରେ ସାମିଲ ହେବି । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା ରଖୁଛି କି ଏଠାରୁ ଫେରିଯିବା ପରେ ମୋତେ କିଛି ନା କିଛି କାମ ମିଳିଯିବ । ଏହା ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ କି ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରେ ତେବେ ତାକୁ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ କରୁଣାରୁ ନିଷିତ ରୂପେ ରୋଜଗାର ମିଳିଯାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ମୁଁ ଏଠାରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ମୋ ପାଇଁ ଏକ ମହାନ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ । ଏହି ତିନିଦିନ ମୋ ଉପରେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଖାଦ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏଠାକୁ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଜଲ୍‌ସା ବ୍ୟତୀତ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇଥାଏ ତାର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ଵ ରହିଛି । ଯଦିତ ତାହା କିଛି ମିନିଟ୍‌ର ହୋଇଥାଏ । ସାକ୍ଷାତକାର କରିବା ସମୟରେ ଆମେ ଆମ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ବସି ବରକତ୍ ହାସଲ କରୁଛୁ । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ କରୁଛି କି ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ମୋତେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ୟୁ.କେ ରେ ଯୋଗଦେବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳୁ । ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁବି କି ଏ ଜଲ୍‌ସା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଉନ୍ନତିର ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛି ।

ଆଲ୍‌ବାନିଆରୁ ଆସିଥିବା ଓଫ୍‌ଦର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର

୮ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ପରେ ଓଫ୍‌ଦର ସଦସ୍ୟମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ହଜେରୀ ଏବଂ କ୍ରୋରୋସିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ହଜେରୀ ଓ କ୍ରୋରୋସିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ହଜେରୀରୁ ଇମିଗ୍ରେସନ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ କି ମୁଁ ଏଠାରୁ ବହୁତ ଭଲ ସ୍ମୃତିନେଇ ଯାଉଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ଜଲ୍‌ସା ବହୁତ ସୁସଂଗଠିତ ଥିଲା । ଖୁଦାତାଲା ଆପଣଙ୍କୁ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଆଉଜଣେ ମହିଳା କହିଲେ କି ଏହା ହେଉଛି ମୋ ପାଇଁ ଜର୍ମାନୀର ପ୍ରଥମ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା । ଏହାପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତିନିଥର ୟୁ.କେ ର ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାରେ ସାମିଲ ହୋଇସାରିଛି ଓ ଥରେ କାବିଆନ୍ ଜଲ୍‌ସାରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲି । ଏଠିକାର ଏହି ଜଲ୍‌ସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ରହିବା, ଖାଇବା ପିଇବା, ସ୍ଵଚ୍ଛତା, ଭାଷଣ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବହୁତ ସୁସଂଗଠିତ ଥିଲା । ଆମକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ‘‘ହବଲୁଲ୍ଲା’’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରସିଦ ଆବଶ୍ୟକ । ଆଜି ଅହେମଦୀୟତ୍ ହିଁ ଏପରି ଏକ କମ୍ୟୁନିଟି ଯିଏ ଆମକୁ ଏହି ହବଲୁଲ୍ଲା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ଦାୟିତ୍ଵ । ଇଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଏହି ବୋଝକୁ ବରଦାସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହଜୁର୍ଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛୁ ଅଲ୍ଲାତାଲା ହଜୁର୍ଙ୍କ ସହିତ ସଦାସର୍ବଦା ରୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ବିଭିନ୍ନ କୌମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଛି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷିର ଲୋକେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସବୁ ଯାଗାରେ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଭବ ମିଳିଲା । ୟୁ.କେ ରେ ତ ଖୋଲା ସ୍ଥାନରେ ଜଲ୍‌ସା ହୋଇଥାଏ ଓ ଏକ ଅସ୍ଵାୟୀ ସହର ତିଆରି ହୋଇଯାଏ ।

ହଜେରୀରୁ ଜଣେ ପ୍ରୋଫେସର୍ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପାତ୍ରା Gabor Tamas ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଉନ୍ନତି ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ଆକୃତ୍ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ହେଉଛି ଜଣେ ଇସାକ । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଲ୍‌ସାରେ ଯୋଗଦେଇ ମୋ ଇମାନକୁ ସତେଜତା ମିଳୁଛି ଓ ମୁଁ ଏଠାରୁ ସତେଜ୍ ହୋଇ ଫେରୁଛି । ଏହି ଚାର୍ଜ୍ ବର୍ଷ ତମାମ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ସେହି ପାତ୍ରାଙ୍କ ଯୋଗୁ ନା କେବଳ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ବରଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ହୋଇଛି ଓ ଜମାତର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଛି ।

ମୁବଲିଗ୍ ସିଲସିଲା ହଜେରୀ ଲେଖୁଛନ୍ତି କି କିଛିମାସ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପାତ୍ରା ସାହେବ୍‌ଙ୍କର ମା’ଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା କିଛି ଖୁଦାମ୍ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଯନାଜାରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଭୀଷଣ ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଭୀଷଣ କୁହୁଡ଼ି ଯୋଗୁ ଯାତ୍ରା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଆମକୁ ଦେଖି ସେ ବହୁତ

ଖୁସି ହେଲେ ଓ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ତଦ୍ଵାରା (କ୍ରିୟାକର୍ମ) ପରେ ପ୍ରଥା ମୁତାବକ ଗାଁର କମ୍ୟୁନିଟି ହଲରେ ଶୋକସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ଯେଉଁଠି ଗାଁର ବହୁତ ଲୋକେ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକାରୁ ଆସିଥିବା କିଛି ସମ୍ମାନୀୟ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏହି ସଭାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରି ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଲେ କି ଅହେମଦାୟା ମୁବଲିଗ୍ ଏବଂ ଅହେମଦାୟା କମ୍ୟୁନିଟି ହିଁ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ଓ ମୋର ହିତାକାଂକ୍ଷା ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବେମାର ପଡ଼ିଥିଲି, ଯେତେବେଳେ ମୋର ଆକସିତେଂଗ୍ ହୋଇଥିଲା ଓ ମୁଁ ହସପିଟାଲରେ ଥିଲି ସେତେବେଳେ ଏହି ଜମାତ୍ ହିଁ କେବଳ ମୋର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ପଚାରିବାକୁ ଆସିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ମାଆଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଛି । ତେବେ ଦେଖନ୍ତୁ ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଏହି ଜମାତ୍ ମୋତେ ଶାନ୍ତ ଦେବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ଏ ଲୋକମାନେ ହିଁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଓ ପ୍ରକୃତ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ । ଏପରି ଅବସରରେ ମୁଁ କେବେ ନିଜର ଲିଗ୍ ଏବଂ ବିଜ୍ଞେନସ୍ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଗାଁର ପଚାଶ ଜଣ ଲୋକଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆମପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ହେଲା ଓ ରିଫ୍ରେସ୍ମେଂଟ୍ ହେବା ସମୟରେ ସବୁତକ ସମୟ ଜମାତର ପରିଚୟ କରିବା ପାଇଁ ମୋକା ମିଳିଲା ।

ହଙ୍ଗେରୀରୁ Varga Andars ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ରିଫୁୟଜି କ୍ୟାମ୍ପର ଦଫ୍ତରରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କରି କହୁଛନ୍ତି ଏ ଜଲ୍‌ସା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଅବସର ଯେପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମହାନ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତା ଭିତରେ ଏକ ସିହରଣ ଖୋଜିଯାଏ । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନେ ସ୍ଲୋଗାନ୍ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଏପରି ଲାଗୁଛି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜମାତ୍ ହୁକୁମ୍ ଦେବେ ଓ ଆପଣମାନେ ଲବ୍‌ବେକ୍ କହି କିଛି ନା କିଛି କରିଦେବେ । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅପେକ୍ଷାରେ ଆପଣମାନେ ବସିଛନ୍ତି । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ତ ବହୁତ ତର ଲାଗୁଥିଲା । କାରଣ ହଙ୍ଗେରୀରେ ଏପରି ଲୋକସମୂହ ଏକତ୍ର ହେବା ତ ଦୂରର କଥା ଯଦି ଶହେଜଣ ଏକାଠି ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଗୋଟିଏ ଘଂଟା ଭିତରେ କିଛି ନା କିଛି ଲଢ଼େଇ ଖଗଡ଼ା ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାର ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସହିତ ଏକତ୍ର ହେବାର ଆଜିଠାରୁ ପୂର୍ବେ ମୁଁ କେବେ ଦେଖିନାହିଁ ।

ହଙ୍ଗେରୀରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ସୋସିଆଲ୍ ଡ୍ଵାର୍କର୍ **Csicsek Agota** ସାହିବା ମଧ୍ୟ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହଙ୍ଗେରୀରୁ ପ୍ରଥମ କରି ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆନ୍ତି । ବହୁତ ଦିନ ହେବ ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ସେ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏ ଜଲ୍‌ସାର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଉତ୍ତମ ଆତିଥ୍ୟ ପରାୟଣତାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ସେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଓ ଜମାତକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ବାରମ୍ବାର ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି କି ଏତେ ସୁସଂଗଠିତ ଓ ସଭ୍ୟ ମୁସଲମାନ୍ ମାନଙ୍କ ଇଜ୍ଜତମାନେ ଯୋଗ ଦେବା ଏହା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଅବସର । ସେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ

ଯୋଗୁ ସହରର ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ । ଇଶ୍ଵର କରନ୍ତୁ କି ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାର ରାସ୍ତା ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହୋଇଯାଉ ।

ହଙ୍ଗେରୀରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ମହିଳା **Veszpremi Illona** ସାହିବା, ଯିଏ ଗୋଟିଏ ରିଫୁୟଜି କ୍ୟାମ୍ପରେ ଆର୍ଥିକ ସୁପର ଭାଇଜର୍ ଅଛନ୍ତି ସେ ଜଲ୍‌ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଦେଖିବା ପରେ ପଚାରିଲେ କି ଜଲ୍‌ସାରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଯେଉଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ତାହା କିପରି କରାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ତାଙ୍କୁ ଜମାତର ସେବା ଓ ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଗଲା । ଏଥିରେ ସେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଜଲ୍‌ସା ସମୟରେ ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରି କହୁଛନ୍ତି- ଜଲ୍‌ସା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଉତ୍ସବ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭିତରୁ ଧୋଇ ସଫାକରି ହାଲକା ବନାଇଦିଏ ଯେପରି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପିଲାକୁ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ଭୟ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଗାଧୋଇବା ତା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ମନୁଷ୍ୟର ଜଲ୍‌ସାକୁ ଦେଖିବା ପରେ ହୋଇଥାଏ ।

ହଙ୍ଗେରୀର ଓଫ୍‌ଦ୍ଵରେ ଯମନ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିବା ଜଣେ ମେଡିକାଲ୍ ଡାକ୍ତର ଓଫ୍‌ଦ୍ଵୟ ଅହେମଦ୍ ସାହିବା ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇ ସେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ । ଜଲ୍‌ସାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ଲଜ୍‌ନା ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଭାଷଣ ଥିଲା ସେ ତାହା ମହିଳାମାନଙ୍କର ଚେତ୍ତରେ ରହି ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ସମସ୍ତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଭାଷଣ ଦେବାପାଇଁ ଗଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ହଲ୍ ଭିତରକୁ ପଠାଗଲା । ଏଥିରେ ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଲଜ୍‌ନା ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଥିବା ଚେତ୍ତ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଥିଲି । ମୋତେ ପୁଣି ଲଜ୍‌ନାଙ୍କ ଚେତ୍ତ ଭିତରେ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦିଅ । ଜାମିଆ ଭିଜିଟ୍ କରିବା ସମୟରେ ସେ ବହୁତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଲାଇବ୍ରେରିକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ଇସଲାମ୍ ମୂଳ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡିକ ଦେଖିଲେ ଓ ବାହାରେ ଆସି କହିଲେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆୟତ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସଠିକ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛନ୍ତି । ତତ୍‌ସହିତ ଜାମିଆର ଅଜାଲିକା ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଆୟତ ଗୁଡିକ ପ୍ରତି ଇସାରା କଲେ । ଲେଖାଥିଲା *ଓ ଅଶ୍ଵରକତିଲ୍ ଅରଜ୍ ବିନୁରି ରବ୍‌ବିହା* ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ଗୁଡିକ କିପରି ବିଲକୁଲ୍ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖାହୋଇଛି । ସାକ୍ଷାତକାର କରିବା ପରେ କହିଲେ ଏବେ ଆହୁରି ତୃଷ୍ଣା ବାକି ରହିଛି ମୁଁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ।

ମୁବଲିଗ୍ ସିଲ୍‌ସିଲା ଲେଖୁଛନ୍ତି କି ରାସ୍ତାତମାମ୍ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଠାରୁ ସେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ କିପରି ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର କାଜିବା ଶିଖୁଥିଲେ ଓ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ କି ଜଲ୍‌ସା ବିଷୟରେ କଣ କଥା କହିବେ । ଏବେଠାରୁ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ କି ନିଜ ଭଉଣୀ ଏବଂ ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇକରି ଆସିବେ ।

କ୍ରୋରୋସିଆରୁ ଆସିଥିବା ଆଉଜଣେ ଅତିଥି ଆଦମ୍ ସାହେବ୍ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ଏ ଦୁଇଟି ଜଲ୍‌ସା ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁ.କେ ଏବଂ ଜର୍ମାନୀ ଜଲ୍‌ସା ଏହା ଦୁଇଗୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ଲାଗୁଛି କି କେତେ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ କର୍ମୀମାନେ ଏହି ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାକୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ମୋ ଭିତରେ ଏ ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି କି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜମାତର କାମ ଗୁଡିକରେ ବଢ଼ିଚଢ଼ି କରି ଭାଗ ନେବି । ବିଶେଷ ରୂପେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ପାଣି ବାଟିବାର ଯେଉଁ ଭୁ୍ୟଟି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖି ସେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ କି ଏହି ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଏତେ କମ୍ ବୟସରେ କେତେ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆଦମ୍ ସାହେବ୍‌ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନାସେହା ସାହିବା ମଧ୍ୟ ଏ ଜଲ୍‌ସାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି- ଏହା ମୋର ସ୍ଵପ୍ନତମ ଜଲ୍‌ସା ଥିଲା । ସାରା ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିବା ଅହେମଦା ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାର ଅବସର ମିଳିଥାଏ । ଏ ଜଲ୍‌ସା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ ଓ ଇସଲାମ୍‌ର ଏପରି ରୂପକୁ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଯଦି ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅମଳ କରାଯାଏ ତେବେ କି ପ୍ରକାରର ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଓ କିପରି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

କ୍ରୋରୋସିଆରୁ ମଶଲ୍ ସାହେବ୍ ମଧ୍ୟ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଗବର୍ ଅହେମଦା ବନ୍ଧୁ ଓ ଜଲ୍‌ସାରେ ଜଣେ ଅନୁବାଦକ ରୂପେ ଭୁ୍ୟଟି ଦେଉଥିଲେ । ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କରି କହିଛନ୍ତି ଜଲ୍‌ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି କି କେତେ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ଅହେମଦା କାରକ୍‌ଜୁନମାନେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନାର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡିକୁ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ସେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ହଙ୍ଗେରୀ ଏବଂ କ୍ରୋରୋସିଆର ଓଫ୍‌ଦ୍ଵର ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ୮:୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଶେଷରେ ଦୁଇ ଦେଶର ଓଫ୍‌ଦ୍ଵରମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର
ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଦଫ୍ତରରେ ପହଂଚିଲେ ଯେଉଁଠି ତିନୋଟି ଫ୍ୟାମିଲି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ ।

ସାକ୍ଷାତକାର କରିବାକୁ ଆସିଥିବା ମଧ୍ୟରେ ଅଜର୍ ବାଇଜାନ୍ ଦେଶରୁ ଜଣେ ନୌମୁବାଏ ଅଏତାଜ୍ ଆକାମାଦୁଆ ସାହିବା ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ ପଛବର୍ଷ ତିସେମ୍ବର ୨୦୧୭ରେ ବୟତ୍ କରିଛନ୍ତି । ସେ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି କି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦିନର ଖୁତ୍‌ବାକୁଣା ଶୁଣିଲି ଯେଉଁଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କିଛି କମି (ଦୋଷତୁଟି) ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ତରବିୟତ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କିଛି ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଲାଗିଲା କି ବୋଧ ହୁଏ ତରବିୟତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏପରି କିଛି ଭଲ କଥା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମୋ ମନ ଭିତରେ ହିଁ ରହିଗଲା । କାରଣ ଜଲ୍‌ସାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜୁର୍ଙ୍କ ଉପଦେଶ ଉପରେ

ସତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଏବଂ ପୁଣି ସଠିକ୍ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବା, ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଧକାପେଲା ନଥିଲା କିଛି ଅଣଜମାତୀୟ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଶୁଖିଲା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ଥିଲେ । ପ୍ରିୟ ହଜୁର୍ଙ୍କ ଭାଷଣ ଗୁଡିକ ମୋ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଥିଲା । ମୁଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସର ସହିତ କହିପାରେ କି ଯେ କେହି ବୁଝିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ଭାଷଣକୁ ଶୁଣିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଇସଲାମ୍‌ର ସୁଗୁଣକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିନେବ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଓ ସେଥିରେ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଲ୍‌ସାସାଲାନା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଇଭେଂଟ୍ । ମୁଁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ଚେହେରାରେ ଓ ଚେହେରାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ନୁହଁ ନୁହଁ (ଜ୍ୟୋତି) ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ସାକ୍ଷାତକାର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଥିବା ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କ ହଲରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ, ଯେଉଁଠି ତକ୍ରିବେ ଆମିନ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ।

ତକ୍ରିବେ ଆମିନ୍
ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାମୁଲୀୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୁଅଅଧିକ ଠାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍‌ର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆୟତ ଶୁଣିଲେ ଓ ଶେଷରେ ଦୁଆ କରାଇଲେ ।

ଅଜିଜମ୍ ରାଶା ଜାହିଜ୍ ଅହେମଦ୍, ମୁବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ଶାବିଲ୍, ଫରହାନ୍ ଅହେମଦ୍ କମର, ଅସମିର୍ ଅହେମଦ୍ ଖାନ୍, ଅହେମଦ୍ ସଫ୍‌ଫାନ୍, ଇବ୍ରାହିମ୍ ସରୋୟା, ମଶହୁଦ୍ ଫାରାନ୍ ଶାହିଦ୍, ଖାଲିକ୍ ଅହେମଦ୍, ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ଅହ୍‌ଦ୍, ସାହିଲ୍ ଇକ୍‌ବାଲ୍, ମୋହିଦ୍ ଅହେମଦ୍, ଜିବ୍‌ରିଲ୍ ଓହ୍‌ଦ୍ ରାଶା, ଆମିର୍ ଅହେମଦ୍, ଦାନିଆଲ୍ ସବ୍‌ତିନ୍ ଅହେମଦ୍, ଶାୟାନ୍ ଅହେମଦ୍, ମସରୁର୍ କାଶିଫ୍, ନାଇଲ୍ ରେହମାନ୍ ପାଶା, ମିର୍ଜା ମାମୁନ୍ ଅହେମଦ୍, ଜିଶାନ୍ ଅଲି ସଧାନ, ତୌହିଦ୍ ଅହେମଦ୍ ।

ଅଜିଜା ଅଲିଶା ମୁନଠ୍ଵର ସରୋୟା, ଆମିରା ମଲକ୍, ଫରିହା ମନଠ୍ଵର, ଅବିରା ସିଦ୍‌କ୍ ତେହ୍‌ରିନ୍ ତାହିର୍ ଅରୁସା ନଜମ୍ କୁରେଶ୍, ସୁମୁଲ୍ ଅହେମଦ୍, ତାଶିଫା ମହକ୍ ରିଜ୍‌ଆନ୍, ଅନାବିୟା ଅହେମଦ୍, ଲିନ୍‌ତା ଅହେମଦ୍, ଅର୍ମାନ୍ ଖାନ୍, ମନାହିଲ୍ ଅହେମଦ୍ ।

ତକ୍ରିବେ ଆମିନ୍ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ନମାଜ ମଗ୍‌ରିବ୍ ଏବଂ ଇସା ଜମାକରି ପଢ଼ାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ । (ବହୁଘାଲା ଅଖ୍‌ବାର୍ ବଦର୍ ୧ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮)

୧୧ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮ (ମଙ୍ଗଳବାର)

ତେଣୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ୫:୫୦ରେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ପହଂଚି ଫଜର୍ ନମାଜ୍ ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ୍ ପରେ ହଜୁର୍ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ସକାଳବେଳା ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ଦଫ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ପହଂଚୁଥିବା ଚିଠିପତ୍ର ରିପୋର୍ଟ୍‌ସ୍ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ତଦାରଖ କଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ରିମାର୍କ୍‌ସ୍ ଦେଲେ ।

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵିତୀୟ ତ, ଅଂଚ,ଅଂଟ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।

ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଠିକ୍ ୧୦:୩୦ ସମୟରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଦଫ୍ତରରେ ପହଂଚିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସକାଳର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ୪୧ଟି ଫ୍ୟାମିଲିର ୧୩୩ଜଣ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଜର୍ମାନୀର ୧୫ଟି ଜମାତରୁ ଏହି ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ଓ ଲୋକମାନେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଂଚିଥିଲେ । ଏହି ୪୧ଟି ଫ୍ୟାମିଲି ମଧ୍ୟରୁ ୨୩ଟି ଫ୍ୟାମିଲି ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୧୩ଟି ଦେଶରୁ ଜଲ୍ ସାସାଲାନା ଜର୍ମାନୀରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଆସି ଏଠାରେ ପହଂଚିଥିଲେ ଓ ଆଜି ସେମାନେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ଅବୁଧାବି, ପାକିସ୍ତାନ, ନାଜିଜେରିଆ, ବୁଲ୍ ଗେରିଆ, ଲାଇବେରିଆ, ନାଇଜର, ଗାମ୍ବିଆ, ବୁର୍କିନାଫାସୋ, ୟୁ.ଏ.ଇ, ଟୋଗୋ, ଡାନଜାନିଆ, କଙ୍ଗୋ କନ୍ୟାସା ଏବଂ ତଜାକିସ୍ତାନ ।

ଆଜି ସକାଳବେଳାର ଏହି ଶେସନରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୧୦ଟି ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ୩୫ଜଣ ମୁବଲିଗ୍ ସାହାବାନ୍ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ଜଣ ଜଣ କରି ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । କଙ୍ଗୋ ବ୍ରାଜିଲ୍, ପାକିସ୍ତାନ, ନାଜିଜେରିଆ, ଟୋଗୋ, ୟୁଗାଣ୍ଡା, ନାଇଜର, ୟୁକ୍ରେନ୍, କାନାଡା, ବେନିନ୍, କଜାକିସ୍ତାନ, ବୁଲ୍ ଗେରିଆ, ରୁଷିଆ, ସିରିଆଲିଓନ୍, ମାଲି, ପର୍ତୁଗାଲ, ଡାନଜାନିଆ, ବୁର୍କିନାଫାସୋ, କର୍ଗେଜ୍ ସ୍ତାନ, ଘାନା ଏବଂ ମରସ୍ସା ।

ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୧୯ଜଣ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ତାଲୁକ୍ ବୁଲ୍ ଗେରିଆ, ପାକିସ୍ତାନ, ସିରିଗାଲ, ସ୍ୱିଡେନ୍, ୟୁକ୍ରେନ୍, ମାଲି ଏବଂ ଫ୍ରାନ୍ସ ଦେଶ ସହିତ ଥିଲା । ଏହିପରି ମୋଟ ୧୮୭ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଓ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ଉପହାର ଦେଲେ ଓ ଛୋଟ ବୟସର ପୁଅଝିଅଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାକ୍ଷାତକାରର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦିନ ୧:୪୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ତକ୍ରିବେ ଆମିନ୍

୨:୧୦ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ରେ ଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ହଲ୍ରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଆମିନ୍ ତକ୍ରିବ୍ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୩୦ଜଣ ପୁଅଝିଅଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆୟତ ଶୁଣିଲେ ଓ ଶେଷରେ ଦୁଆ କରାଇଲେ ।

ଅଜିଜମ୍ ଅଦିଲ୍ ଅହେମଦ୍ ବଟ, ରସଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସିଆଲ, ଉମର୍ ଅହେମଦ୍ ନୁର୍, ମାହାଦା ରୁଶ୍ଦ, ଅତାଉଗ୍ ଶାଫି ରାଶା, ମଇଦ୍ ଅହେମଦ୍, ଦାନିଶ୍ ଅହେମଦ୍, ଅୟାନ୍ ଅହେମଦ୍ ଶାହି, ମଶହୁଦ୍ ଅହେମଦ୍, ନୋମାନ୍

ଉମର୍, ଇକାନ୍ ଅହେମଦ୍ ନୁର୍ ଖାଲିଦ୍, ଆୟାନ୍ ଅହେମଦ୍ ମଜୁକେ, ଲବ୍ ବିକ୍ ଉମରାନ୍ କାହଲ୍, ସର୍ମଦ୍ ଅହସମ୍, ଶଜର୍ ଇର୍ଶାଦ୍, ଚୌଧୁରୀ ସବିହି ଅହେମଦ୍, ଶଜିଜ୍ ଅହେମଦ୍, ଇକାନ୍ ଅହେମଦ୍ ଆଦିଲ୍, ଅଜିଜା ମନାଲ୍ ଅହେମଦ୍, ତମସିଲା ନଫିଜସ୍, ନୁରୁଲ୍ ଅବନ୍ ରାଶା, ଫରିହା ଅଲି ପଗରାଥ୍, ମଲିହା ଏହଶାନ୍ ସୁଫିୟା ନଦୀମ୍, ଖୁରୁଦ୍ ଜାନ, ହାନିଆ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଞ୍ଜା, ଜାକ୍ବା ବଟ, ସମରିନ୍ ଅହେମଦ୍, ଇନାୟା ଅଜିଜା ନଫିଜ୍ ଏବଂ ସୌବିୟା ଅହେମଦ୍ ।

ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଫାଇନାନ୍ସ କମିଟି ଜର୍ମାନୀର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ମିଟିଂ

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଠିକ୍ ୫:୩୦ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଦଫ୍ତରରେ ପହଂଚିଲେ । ଫାଇନାନ୍ସ କମିଟି ଜର୍ମାନୀର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ମିଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ସମସ୍ତ ବାୟାଗୁଡ଼ିକର ଆମଦାନୀ, ଖର୍ଚ୍ଚ, ରିଜର୍ଭ୍ ଫଣ୍ଡ୍ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମାମଲା ଏବଂ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚର ବିବରଣୀକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ ଓ କମିଟିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଇଡ୍ରେଜାମି ହିଦାୟତ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହି ମିଟିଂ ପାଖାପାଖି ଦେଢ଼ଘଂଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା ।

ସାଉଚୋମେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଡ଼ଭାଇଜରଙ୍କର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ସାଉଚୋମେ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥି Villuidiley Barocca ସାହେବ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ସେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେଟାରୀ ଆଫେୟାର୍ ସ୍ୱର ଆଡ଼ଭାଇଜର ଅଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲୁଖ ଫଜଲ୍ ରୁ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅହେମଦୀ । ସେ ହଜୁର୍ଙ୍କ ଗୋଟରେ କହିଲେ କି ଜଣେ ଅହେମଦୀ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ କିପରି ନିଜ ଦେଶର ସେବା କରିବି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୌମେ ଖାଦେମୁହମ୍ ଏହାକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ମନରେ ରଖ ଓ ସେବା କର ଓ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବାଯୋଗୁ ଆହୁରି ଭଲ ଲିଡର୍ ହୁଅ ଓ ନିଜ ଜାତିର ସେବା କର ।

ସେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପବିତ୍ର ହସ୍ତରେ ବୟତ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସେ ଏକଥା ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ କି ଆଜିମୋତେ ଏ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି କି ବୟତ୍ କରିବା ସମୟରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପବିତ୍ର ହାତତଳେ ମୋର ହାତ ଥିଲା । ଏହା ମୋ ପାଇଁ ବହୁତ ଭାବ ବିହ୍ୱଳର ଅବସର ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହାତୁ ଛୁଇଁବାରେ ବହୁତ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲୁଖତାଳାଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବାନ୍ଧୁଥିଲି । ମୋତେ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ମୋ ଭିତରେ କିଛିଟା ମରିଯାଉଛି ଏବଂ ମୋର ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । ଏହା କହି ସେ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ

କରିବାପରେ ସେ ନିଜର ଭାବନାକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରି କହିଛନ୍ତି କି ମୋର କେତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ହଜୁର୍ ମୋତେ ସମୟ ଦେଲେ ଓ ହଜୁର୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ସମୟ ବିତାଇଲି । ଯେବେ କି ମିଲିୟନ୍ ମିଲିୟନ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକେ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଝଲକ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତରସୁଛନ୍ତି । ଏପରି ତ ମୁଁ ହଜୁର୍ଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମିଶୁଥିଲି କିନ୍ତୁ ହଜୁର୍ଙ୍କ ସ୍ନେହ ଯୋଗୁ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା କି ଯେପରି ମୁଁ କୌଣସି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ନିକଟ ଅଟେ ଯିଏ ବହୁତ ଦିନ ପରେ ମୋ ସହିତ ମିଳୁଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜୁର୍ ଏତେ ସ୍ନେହ ଓ ଏତେ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ମିଳୁଛନ୍ତି କି ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ନକରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦରେ ଏତେ ଶିକ୍ଷଣୀୟ କଥା ଥିଲା କି ମଣିଷର ମନ ଚାହୁଁ ଯେ ସେ ନିଜେ କିଛି ନକହୁ କେବଳ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଥା ଶୁଣିଗଲା । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ କି କଣ ଆପଣ ସାଉଚୋମେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି କି ? ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି ନୁହେଁ, ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରାଇମିନିଷ୍ଟରଙ୍କ ଆଡ଼ଭାଇଜର । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ କହିଲେ- ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେବ । ମୁଁ ଏହି ପୋଜିସନ୍ ବିଷୟରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଭାବିନଥିଲି । ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି କି ମୋ ନିକଟରୁ ହଜୁର୍ଙ୍କର ବହୁତ କିଛି ଆଶା ଅଛି ଯାହା ଉପରେ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଅମଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ବହୁତ କିଛି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯେଉଁ କଥାଟି ମୋତେ କହିଛନ୍ତି କି ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୌମେ ଖାଦେମୁହମ୍, ଏହାକୁ କଦାପି ଭୁଲନାହିଁ ଓ ଏ କଥାକୁ ସଦାବେଳେ ଧରିରଖ । ମୋ ସାରା ଜୀବନର ଶିକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ପଟେ ଓ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନଙ୍କର ଏହି ଉପଦେଶଟି ଗୋଟିଏପଟେ ଯାହା ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଭାରି ଅଟେ । ଅଲ୍ଲୁଖତାଳା ମୋତେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାର ଏହି ଶେସନରେ ଜର୍ମାନୀର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ୨୭ଟି ଜମାତରୁ ୪୭ଟି ଫ୍ୟାମିଲିର ୧୬୩ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୧୧ଟି ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ୧୪ଜଣ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଲାଟ୍ୱିୟା, କତର, ପାକିସ୍ତାନ, ନର୍ୱେ, ଗାମ୍ବିୟା, ଇଣ୍ଡିଆ, ମାଲି, ଘାନା, କ୍ୟାମେରୁନ୍, ଦୁବାଇ ଏବଂ ଇସ୍ରୋନିଆ ।

ଜାମିଆ ଅହେମଦୀୟା ଜର୍ମାନୀର ଛାତ୍ରମାନେ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ଛୁଟି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲଣ୍ଡନ ଆସି ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜାମିଆର ୨୫ଜଣ ଛାତ୍ର ଏପରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଇମିଗ୍ରେସନ୍ ଷ୍ଟାଟସ୍ ଯୋଗୁ ଲଣ୍ଡନ୍ ଯାତ୍ରା କରିପାରୁନଥିଲେ । ଆଜି ସେହିପରି ଏହି ୨୫ଜଣ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ

ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ । ଆଜି ସାକ୍ଷାତ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଓ ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ହଜୁର୍ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ଉପହାର ଦେଲେ ଓ ଛୋଟଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାକ୍ଷାତକାରର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ୮:୫୦ରେ ଶେଷ ହେଲା ।

ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ହାଜିର୍

ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ମୋକରମ୍ ମୁନାର୍ ଅହେମଦ୍ ବଟ୍ ସାହେବ୍ ମରହୁମ୍ଙ୍କ ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ହାଜିର୍ ପଢ଼ାଇଲେ । ମରହୁମ୍ଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ୧୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮ରେ ଆଫନ୍ ବାଖ ଜର୍ମାନୀଠାରେ ହେଲା । ଜନ୍ମ/ଲିଲ୍ଲୁହେ ଓ ଜନ୍ମ/ଇଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ୍ । ସେ ମୁସି ଥିଲେ ଓ ଅମୀର୍ ଏବଂ ମୁବଲିଗ୍ ଜନ୍ମଚାର୍ଯ୍ୟ ନାଜିଜେରିଆ ଜନାବ୍ ଶାକିର୍ ମୁସଲିମ୍ ସାହେବ୍ଙ୍କର ବାପା ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବୟସ ୭୫ଥିଲା । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗୀୟ ଅହେମଦୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଛଅଜଣ ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି ସ୍ୱରୂପ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏଲାନେ ନିକାହ୍ (ନିକାହ୍ ଘୋଷଣା)

ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ରେ ଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କ ହଲ୍ ଭିତରେ ପହଂଚି ମଗରିବ୍ ଓ ଇସା ନମାଜ୍ ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ୍ ପାଠ ପରେ ମୋକରମ୍ ସଦାକତ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ମୁବଲିଗ୍ ଜନ୍ମଚାର୍ଯ୍ୟ ଜର୍ମାନୀ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପାଂଚଟି ନିକାହ୍ ଘୋଷଣା କଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସେ ସମୟରେ ସେଠାରେ ବସି ରହିଲେ ।

(୧) ଅଜିଜା ଅନିଲା ସଦଫ ଚୌଧୁରୀ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ଜମିଲ୍ ଅହେମଦ୍ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବ୍ (ଜର୍ମାନୀ)ଙ୍କ ନିକାହ୍ ଅଜିଜମ୍ ଅତାଉଲ୍ ମୁନଅମ୍ ଚୌଧୁରୀ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ଇଫ୍ତେଖାର୍ ଅହେମଦ୍ ଚୌଧୁରୀ (ଜର୍ମାନୀ)ଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । (୨) ଅଜିଜା ସମା ଅକମଲ୍ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅକମଲ୍ ଖାନ୍ ସାହେବ୍ (ଜର୍ମାନୀ)ଙ୍କ ନିକାହ୍ ଅଜିଜମ୍ ଆସିଫ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ଅବ୍ବାସ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାହେବ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଗଲା । (୩) ଅଜିଜା କାବନାତ୍ ମେହମୁଦ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ଖାଲିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କ ନିକାହ୍ ଅଜିଜମ୍ କାମରାନ୍ ନାସିର୍ ଅଶରଫ୍ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଶରଫ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । (୪) ଅଜିଜା ମାହିମ୍ ଏହଜାଜ୍ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଏଜାଜ୍ ସାହେବ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କର ନିକାହ୍ ଅଜିଜମ୍ ମୁବାରକ୍ ତୋଗର୍ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ମଜିଦ୍ ଅହେମଦ୍ ତୋଗର୍ ସାହେବ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । (୫) ଅଜିଜା ସବାଉଲ୍ଲୁଃ ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ ଅମାନୁଲ୍ଲୁଃ ସାହେବ୍ ଜର୍ମାନୀଙ୍କର ନିକାହ୍ ଅଜିଜମ୍ Jonas Glanz ସୁପୁତ୍ରି ମୋକରମ୍ Anderas Glanz ସାହେବ୍ଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ନିକାହ୍ ଘୋଷଣା ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୁଆ କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ହଜୁର୍ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ଚାଲିଗଲେ । (କ୍ରମଶଃ) (ବହୁଖାଲ ଅଖବାର ବଦର୍ ୮ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୮)

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail : odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p><i>The Weekly Qadian</i> BADAR ସାପ୍ତାହିକ ବଦର କାଦିଆନ Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.3 Thursday 29 November 2018 Issue No.48</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Tel : +91 -1872-224757 Mobile : +91 - 94170-20616 e-mail : managerbadarqnd@gmail.com</p>
--	---	---

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ଜର୍ନାଲ୍ ଗଣ - (ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮)

୧୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୮ (ସୋମବାର)
 (ରିପୋର୍ଟର ବଳକା ଅଂଶ)
 ଗାମ୍ବିୟାରୁ ଆସିଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଓ ହିନ୍ଦୀ
 ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର ।
 ଏହାପରେ ଗାମ୍ବିୟାରୁ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା
 ଓଡ଼ିଆ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ
 ସାକ୍ଷାତ କରାଯାଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।
 ଗାମ୍ବିୟାରୁ ଏ ବର୍ଷ ୪୦ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତିନିଧି
 ମଣ୍ଡଳ ଜର୍ନାଲ୍ ଜଲ୍ଦୀରେ ସାମିଲ
 ହୋଇଥିଲେ ।
 ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଆର ସଦସ୍ୟମାନେ ଜଣ
 ଜଣ କରି ନିଜର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
 ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ପଠାରିବାରେ ଓଡ଼ିଆର
 ସଦସ୍ୟମାନେ ବତାଇଲେ କି ଜଲ୍ଦୀ ସାଲାନା
 ଜର୍ନାଲ୍ ବହୁତ ଭଲ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି ଉତ୍ତମ ଓ ସୁସଂଗଠିତ
 ଥିଲା ।
 ଅଧିକ ସାହେବ୍ ଜଲ୍ଦୀସାଲାନା ଗାମ୍ବିୟାରୁ
 ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆରେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ
 କି ଜଲ୍ଦୀର ଇନ୍ଦୋଜାମ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଏଠାରୁ
 ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ପାଇଲି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ
 ମୁଁ ଦୁଇଥର ଯୁ.କେ ଜଲ୍ଦୀରେ ସାମିଲ
 ହୋଇଛି ।
 ଓଡ଼ିଆର ମେମ୍ବରମାନେ କହିଲେ କି ଆମେ
 ଏ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ କି ଗାମ୍ବିୟାରୁ ପ୍ରଥମ
 ଅହେମଦୀ ଦେଶ ହୋଇଯାଉ ।
 ଗାମ୍ବିୟାରୁ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ଜାମିଆତୁଲ୍
 ମୁବିନିନ୍ରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଘାନା ଯାଉଛନ୍ତି ।
 ନାଏବ୍ ଅମୀର୍ ସାହେବ୍ ଗାମ୍ବିୟାରୁ କହିଲେ କି
 ଆମ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ “ଶାହିଦ୍” କରିବା
 ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅ
 କହିଲେ- ସେଥିପାଇଁ ଇଂରାଜ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍
 ଜାମିଆ ଘାନାରେ ନାମ ଲେଖାନ୍ତୁ । ଜାମିଆତୁଲ୍
 ମୁବିନିନ୍ରେ ତିନିବର୍ଷ ପଢ଼ିବା ପରେ ଯେଉଁ
 ବୁକ୍ସ୍ ଛାତ୍ରମାନେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ
 ପାଠପଢ଼ାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ
 ଇଂରାଜ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଜାମିୟାରେ ପଢ଼ିପାରିବେ ।
 ଗାମ୍ବିୟାରୁ ଏହି ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ହିନ୍ଦୀ
 ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା
 ସାକ୍ଷାତକାର ୭ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା ।
 ଏହାପରେ ଓଡ଼ିଆର ମେମ୍ବରମାନେ ଫଟୋ
 ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।
**ମାସିତୋନିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି
 ମଣ୍ଡଳର ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ
 ସହିତ ସାକ୍ଷାତକାର**
 ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ
 ମାସିତୋନିଆରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ
 ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ
 କରାଯାଇ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।
 ମାସିତୋନିଆରୁ ଏବର୍ଷ ୮୮ଜଣ ଜଲ୍ଦୀରେ
 ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ୫୦ଜଣ ଲୋକ
 ଗୋଟିଏ ବସ୍ ଜରିଆରେ ୨୦୦୦କି.ମିର
 ଯାତ୍ରାକୁ ୩୪ଘଂଟାରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ଏଠାରେ
 ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଯେବେକି ବାକି

ସଦସ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତ୍ରାର ମାଧ୍ୟମକୁ
 ବ୍ୟବହାର କରି ଏଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୧ଜଣ ହେଉଛନ୍ତି
 ଅହେମଦୀ, ୨୯ଜଣ ଅଣ ଅହେମଦୀ ଏବଂ
 ୧୪ଜଣ ଇସଲାମ ଥିଲେ । ସାମିଲ ହୋଇଥିବା
 ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସହରର
 ମେମ୍ବର ଏବଂ ୪ଗୋଟି ଟି.ଭି ଚ୍ୟାନେଲର
 ୬ଜଣ ସାମ୍ବାଦିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଲୋକ ମଧ୍ୟ
 ସାମିଲ ଥିଲେ । ଟି.ଭି. ଚ୍ୟାନେଲର
 ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ଜଲ୍ଦୀର ତିନିଦିନଯାକ
 ଜଲ୍ଦୀର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ରେକର୍ଡିଂ କଲେ ତତ୍
 ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଇଂରାଜ୍
 ନେଲେ । ନିଜ ନିଜର ଟେଲିଭିଜନରେ
 ପ୍ରସାରଣ କରାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ
 ତକ୍ସିଫୋଟୋଗ୍ରାଫି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।
 ଜଣେ ମହିଳା ସାମ୍ବାଦିକା କହିଲେ କି ସେ
 ଏଠାକୁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏ ଜଲ୍ଦୀ
 ବହୁତ ଜବରଦସ୍ତ୍ ଜଲ୍ଦୀ ଥିଲା । ଏଥିରେ
 ପ୍ରେମ୍, ସ୍ନେହ ଓ ଶାନ୍ତିର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।
 ମୁଁ ଏ ଜଲ୍ଦୀରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୋଷ
 ବା ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ । ପେଶା
 ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୁଁ ହେଉଛି ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକା ।
 ମୁଁ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ହିସାବରେ କାମ କରିଛି ।
 ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଇଂରାଜ୍ ନେଲେ ।
 ବହୁତ ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମୁଁ ଏଠାରୁ
 ଫେରିଯାଉଅଛି । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ
 ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣ ତ ବହୁତ ଭଲ
 ସାମ୍ବାଦିକା ନଚେତ୍ ସାମ୍ବାଦିକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 ବହୁତ କମ୍ ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଆଉଜଣେ ଅତିଥି ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ
 ପ୍ରଫେସର ସେ ମଧ୍ୟ ଏ ଓଡ଼ିଆରେ ସାମିଲ
 ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ କି ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର
 ଜର୍ନାଲ୍ରେ ଏହି ଜଲ୍ଦୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି ।
 ଏତେବଡ଼ ଜଲ୍ଦୀରେ ଗୋଟିଏ ମିଲିମିଟର ମଧ୍ୟ
 ନ୍ୟାୟ ଓ ସମାନତାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା
 ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାନାହିଁ । ଏ ଜମାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ।
 ମୋ ହୃଦୟ ଏହାକୁ ତସଦିକ୍ କରିଛି ଏବଂ
 ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଅଛି କି ଏ ଜମାତ୍ ହେଉଛି ସକା ।
 ସେ ସମୟ କେବେ ଆସିବ ଯେବେ ଏ ଜମାତ୍
 ସାରା ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବ । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୀ
 ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଜମାତ୍
 ଅହେମଦୀୟା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ ଜମାତ୍
 ଓ ଧାର୍ମିକ ଜମାତ୍ ଧୂରେ ଧୂରେ ଉନ୍ନତି
 କରିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ
 ଲୋକେ ଏ ଜମାତ୍ରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି ।
 ଏବର୍ଷ ଛଅ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକେ ଏ
 ଜମାତ୍ରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଇନ୍ଦୋଜାମ୍
 ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ
 ଏ ଜମାତ୍ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପିଯିବ ଓ
 ଜମାତ୍ରେ ଗଲ୍ଦା ହେବ । ଇସଲାମତ୍କୁ
 ତିନିଶହ ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା । ତାପରେ ଯାଇ
 ଏ ପୃଥିବୀରେ ତାକୁ ଜାଣିପାରିଲେ । ହଜରତ୍
 ଅକ୍ଦସ୍ ମସିହି ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହିଛନ୍ତି କି

ତିନିଶହ ବର୍ଷ ବିତି ନଥିବ କି ଏ ଜମାତ୍କୁ
 ମାନିବା ଲୋକେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ହୋଇଯିବେ
 ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗରେ ଅହେମଦୀ
 ମାନଙ୍କର ବହୁଳତା ହେବ । ଆମକୁ କୌଣସି
 ପ୍ରକାରର ନିରାଶା ନାହିଁ । ଧାର୍ମିକ ଜମାତ୍
 ଗୁଡ଼ିକୁ, ପିଢ଼ାକୁ କୁର୍ବାନୀ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।
 ଆଉଜଣେ ଝିଅ କହିଲେ କି ମୋର ବିବାହ
 ଜଣେ ପାକିସ୍ତାନୀ ଅହେମଦୀଙ୍କ ସହିତ
 ହୋଇଛି । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମେଡିକାଲ୍ ଶିକ୍ଷା
 ହାସଲ କରିଥିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପାଇଁ
 ଅବସର ଅଛି କି ମୁଁ Midwife ର କାର୍ଯ୍ୟ
 କରିପାରିବି ବା ଆଇଶା ଏକାଡେମୀରେ କାମ
 କରିବି । ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅ
 କହିଲେ କି Midwife ର କାମ କରନ୍ତୁ
 ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ଦାନର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ହାସଲ
 କରିଚାଲନ୍ତୁ ।
 ଆଉଜଣେ ଅତିଥି କହିଲେ କି ମୁଁ ହିନ୍ଦୀ
 ଅନୁସୂଚିତ ଗୋଟାରେ ସଲମ୍ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି ।
 ଏ ଜଲ୍ଦୀରେ ସାମିଲ ହୋଇ ମୋତେ ବହୁତ
 ଖୁସି ଲାଗିଲା । ମୁଁ ଏହି କନ୍ଫରେନ୍ସରେ
 ସାମିଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କ
 ବିରୋଧରେ ପଢ଼ିଥିଲି । ଏଠାକୁ ଆସି ମୋତେ
 ସବୁକିଛି ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା କି ସେହି ସବୁ
 କଥା ଭୁଲ୍ ଥିଲା । ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ହିଁ
 ସଠିକ୍ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ।
 ମୁଁ ଏଠାରେ ଇସଲାମୀୟ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର
 ଚେହେରାକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ତିନିଶହ
 ବର୍ଷ ନୁହେଁ ବରଂ ତା ଠାରୁ ବହୁ ପୂର୍ବେ ଜମାତ୍
 ଅହେମଦୀୟା ଏ ପୃଥିବୀରେ ଗଲ୍ଦା ହାସଲ
 କରିବ ଏବଂ ଇସଲାମୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ନେବ ।
 ଆଉଜଣେ ଅତିଥି ପଠାରିଲେ ଯେଉଁ
 ମୁସଲମାନମାନେ ଓ ଇସଲାମୀୟ ଆମ
 ଜମାତ୍ ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାଁନ୍ତି ।
 ତେବେ ମରିବା ପରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କିପରି
 ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ? ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ
 ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହା ହେଉଛି
 ଖୁଦାତାଲାଙ୍କର ମାମଲା କି ସେ ସେମାନଙ୍କ
 ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବ ।
 ଏହି ଜଲ୍ଦୀରେ ତିନିଜଣ ମୁସଲମାନ
 ପ୍ରଫେସର ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ
 ଯେଉଁମାନେ ଆପୋଷରେ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପ୍ରଫେସର ଯିଏ
 ହେଉଛନ୍ତି ଆଇ.ଟି.ପ୍ରଫେସର ଓ ତାଙ୍କର ନାମ
 ହେଉଛି Djeladini Etem ସେ ନିଜର
 ମନୋଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଲେଖିଛନ୍ତି:- ମୁଁ
 ଜଲ୍ଦୀସାଲାନାରେ ଇନ୍ଦୋଜାମିୟା ଏବଂ
 ମକଦୁନିଆରେ ଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ଅହେମଦୀ
 ମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯାହାଙ୍କ
 ନିମନ୍ତରେ ମୁଁ ଏ ଜଲ୍ଦୀରେ ସାମିଲ
 ହୋଇପାରିଲି । ଏଠାରୁ ସଠିକ୍ ଇସଲାମୀୟ
 ଶିକ୍ଷାର ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ଯଦିବ ଏହା
 ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ଓ ତାଙ୍କ
 ଖଲିଫାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଢ଼ିଥିଲି ଓ ଶୁଣିଥିଲି ଏବଂ
 ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ

କଥା ଶୁଣିଥିଲି କିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ ଆସି ସେ ସମସ୍ତ
 ଉତ୍ତର ମିଳିଗଲା । ମୁଁ ଜମାତ୍ରେ ଖଲିଫାଙ୍କୁ
 ଦେଖିଲି, ତାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲି ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ
 ବହୁତ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କଲି । ଯେଉଁକଥା
 ଜମାତ୍ରେ ଖଲିଫା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ମୁଁ
 ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି
 କି ଜମାତ୍ରେ ଖଲିଫାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୋ ଭିତରେ
 ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମିଛି କି ସମଗ୍ର ସଂସାରର
 ଲୋକେ ଏହି ବାତା ଓ ଏହି ମାର୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ
 କରିନେବେ ଯାହା ମହିମାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ
 ତରଫରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ମୋ ତରଫରୁ
 ଆପଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।
 ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଓ ଶୁଭକାମନା
 କରୁଅଛି ।
 ପ୍ରଫେସର ତାଃ Metus
 Sulejmani ସାହେବ ମକଦୁନିଆଠାରେ
 ସୋସିଓଲୋଜିର ପ୍ରଫେସର ଅଛନ୍ତି । ସେ
 ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରି କହୁଛନ୍ତି
 କି ମୁଁ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର
 ଜଲ୍ଦୀସାଲାନାରେ ନିମନ୍ତଣ ଓ ଉତ୍ତମ
 ଆତିଥ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯୋଗୁ କୃତଜ୍ଞତା
 ଜ୍ଞାପନ କରୁଅଛି । ଜମାତ୍ ତରଫରୁ ଜଲ୍ଦୀ
 ସମୟରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚତମ ମାନବିକ
 ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଧର୍ମ ଏବଂ ସମାଜରେ ପରିପ୍ରକାଶ
 ହେବାର ଦେଖିଅଛି ସେଥିରେ ମୁଁ ବହୁତ
 ଯୁକ୍ତାତ୍ମକ ଭାବନା ରଖିଛି । ମୁଁ ଜଲ୍ଦୀ
 ସମୟରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଭାବନାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ
 ପରିପ୍ରକାଶ ହେବାର ଦେଖିଛି । ମୁଁ ଜମାତ୍
 ଅହେମଦୀୟାକୁ ସମସ୍ତ ଐଶ୍ୱରିକ ମିଶନ୍ରେ
 ସଫଳତା ଓ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଆଶା
 କରୁଅଛି ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ
 କରୁଅଛି । ବହୁତ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଅନୁମତି ।
 ପ୍ରଫେସର ତାଃ Munir Ademi
 ସାହେବ ମକଦୁନିଆରେ ପ୍ରଫେସର ଅଛନ୍ତି ।
 ସେ ନିଜର ମନୋଭାବକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରି କହୁଛନ୍ତି
 କି ଏ ଅଧିକ ନିଜ ତରଫରୁ ଓ ନିଜ ଫ୍ୟାମିଲି
 ତରଫରୁ ଉତ୍ତମ ଅତିଥି ପରାୟଣତା ଯୋଗୁ
 ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ
 କରୁଅଛି । ଏ ଜମାତ୍ ନିଜର ଦିନୀ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ,
 ଜାତିୟ ଏବଂ ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ବହୁତ
 ଉତ୍ତମ ଶୈଳୀରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି । ମୁଁ
 ଜଲ୍ଦୀସାଲାନା ୨୦୧୮ ଅବସରରେ
 ବିଶେଷ ରୂପେ ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ମସରୁର
 ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ
 କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି । ତାଙ୍କର ଠୋସ୍ ଏବଂ
 ଦଲିଲ୍ ଯୁକ୍ତ ଅଭିଭାଷଣ ପାଇଁ ଯେଉଁଥିରେ ସେ
 ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଭାଇତ୍ୱର ଆବଶ୍ୟକତା
 ଉପରେ ଜୋର୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ସାକ୍ଷାତକାର
 ସମୟରେ ହିନ୍ଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ଅ:ବ:ଅକୁ
 ପଠାରିଲେ କି ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ସେ ସମୟ
 କେବେ ଆସିବ ଯେବେ ଏ ଜମାତ୍ ସମଗ୍ର
 ସଂସାରରେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ
 ନେବ ? କାରଣ ମୋତେ ଦେଖାଯାଉଛି କି ଏ
 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୮ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...